

Betænkning

over forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 5. december 1972).

Udvalget har behandlet lovforslaget i 9 møder og har herunder haft 3 samråd med finansministeren. Man har modtaget skriftlige og mundtlige henvendelser fra:

Brancheforeningen for danske Sukkervare-, Marcipan- og Chokoladefabrikker,
 Brancheforeningen for Sæbe-, Parfumeri-, Toilet- og kemisk-tekniske Artikler,
 Butikshandelens Fællesraad,
 Elektronikfabrikantforeningen i Danmark,
 Foreningen af danske Importører i Chokolade- og Konfektur-Branchen,
 Foreningen af danske Kaffebrænderier,
 Foreningen af Frugtvins-Fabrikanter i Danmark,
 Foreningen Vin- & Spiritus Sælgeren,
 Freia Chokolade A/S,
 Aksel Holm - Essensfabrik,
 Landsforeningen af Chokolade- og Sukkervarefabrikanter af 1930,
 Firma Nissen-Sølsted,
 Sukkervare- og Chokoladearbejdernes Forbund,
 Tobakshandlernes Landsforening,
 Unionen af større Vinimportører,
 Vinhandlerforeningen af 1953,
 Vinhandlerforeningen for Danmark og Vin-Sectionen.

Disse henvendelser og finansministerens kommentarer hertil vil blive optrykt i et særligt bilagshæfte.

Udvalget har stillet en række skriftlige spørgsmål, der med finansministerens besvarelser vil blive optrykt i bilagshæftet.

Finansministeren har stillet de nedenstående ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger. Ændringsforslagene er tiltrådt af udvalget eller et flertal.

Et *mindretal* (Axel Ivan Pedersen) har ikke kunnet medvirke til gennemførelse af ændringsforslag nr. 2 og 15 om nedsættelse af vinafgifterne, idet mindretallet henviser til den påtænkte kompensations placering i skattesystemet. Mindretallet vil i øvrigt redegøre for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Flertallet (udvalget med undtagelse af Axel Ivan Pedersen) har ved sin tiltrædelse af ændringsforslaget om nedsættelse af vinafgifterne henstillet, at finansministeren, når det bliver muligt, søger udvej for yderligere nedsættelse af de punktafgifter, der har betydning for grænsehandelen.

Flertallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de foreslåede ændringer.

Ændringsforslag.

Af *finansministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 2.

1) Efter nr. 6 indsættes som nyt nummer: „**01.** I § 22, stk. 3, 2. pkt., ændres „14 dage“ til: „4 uger“.“

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Axel Ivan Pedersen):

Til § 3.

2) I nr. 2 ændres den foreslåede affattelse af § 2 til:

„§ 2. Afgiften udgør pr. liter:

1. for varer, der omfattes af § 1, stk. 1, nr. 1 og 3,

A. bordvin og varer af bordvinstype (ikke mousserende) 4 kr. 00 øre

B. mousserende vin 8 - 70 -

C. andre varer 8 - 70 -

2. for varer, der omfattes af § 1, stk. 1, nr. 2,

A. varer af bordvinstype, som har et ethanolindhold på højst 14 rumfangsprocent, og som ikke indeholder druebestanddele, druevin eller rosinvin 2 kr. 60 øre

B. andre varer 4 - 70 -

Stk. 2. For varer, der indføres i flasker og lignende beholdere, opkræves efter nærmere af finansministeren fastsatte regler et udlicensingstillæg på 3 pct. af afgiften efter stk. 1.“

Af *finansministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

3) Efter nr. 5 indsættes som nyt nummer:

„01. I § 17, stk. 3, 2. pkt., ændres „14 dage“ til: „4 uger“.“

Til § 5.

4) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„01. I § 16, stk. 2, 2. pkt., ændres „14 dage“ til: „4 uger“.“

Til § 6.

5) I nr. 1 ændres den foreslåede affattelse af § 1, stk. 2, til:

„Stk. 2. Fritaget for afgift efter kap. 1 er:

1. Varer, hvis udlevering i medfør af § 34 i lov om apotekervæsenet, jfr. lovbekendtgørelse nr. 248 af 2. juli 1962, er forbeholdt apotekerne.

2. Pulvere med indhold af kakao, der udelukkende falholdes som bestemt til fremstilling af kakaodrikke.

3. Kakao- og chokolademælk samt andre kakaoholdige mælkeprodukter, der er færdigfremstillede til forbrug.

4. Buddingpulver, dessertpulver, fromagepulver og kagepulver med indhold af kakao.“

6) Efter nr. 5 indsættes som nye numre:

„01. I § 18, stk. 3, 2. pkt., og i § 22, stk. 6, 2. pkt., ændres „14 dage“ til: „4 uger“.

02. § 21 affattes således:

„§ 21. Der kan indrømmes afgiftsfrihed ved indførsel af varer i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for toldfrihed efter toldlovens kapitel 5.““

Til § 7.

7) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„01. I § 18, stk. 2, 2. pkt., ændres „14 dage“ til: „4 uger“.“

Til § 8.

8) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

„01. I § 15, stk. 3, 2. pkt., ændres „14 dage“ til: „4 uger“.“

Til § 9.

9) Paragraffen affattes således:

„§ 9.

I lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, jfr. lovbekendtgørelse nr. 143 af 1. april 1971, foretages følgende ændringer:

1. § 13 affattes således:

„§ 13. Afgiften udgør:

1. For fjernsynsmottagere $\frac{1}{6}$ af den afgiftspligtige værdi.

2. For andre varer $\frac{1}{11}$ af den afgiftspligtige værdi.

Stk. 2. Hvor afgift svares i forbindelse med indførslen, jfr. § 15, stk. 5, udgør afgiften for fjernsynsmottagere 20 pct. og for andre varer 10 pct. af en i overensstemmelse med reglerne om toldværdien for værditoldpligtige varer fastsat værdi tillagt tolden og 20 pct. af det herved udkomne beløb.

Stk. 3. Hvor afgift svares af auktionssalg, jfr. § 15, stk. 6, udgør afgiften for fjernsynsmottagere 20 pct. og for andre varer 10 pct. af auktionsskøbesummen indbefattet omkostninger, hvorimod afgift efter lov om almindelig omsætningsafgift ikke medregnes.“

2. I § 20, stk. 3, 2. pkt., ændres „14 dage“ til: „4 uger“.“

Ny paragraf.

10) Efter § 10 indsættes:

”§ 01.

I lov om afgift af konsum-is, jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 141 af 1. april 1971, fore- tages følgende ændring:

I § 8, stk. 2, 2. pkt., ændres „14 dage“ til: „4 uger“.

Til § 11.

11) Paragraffen affattes således:

”§ 11.

Loven træder i kraft den 1. januar 1973, §§ 9 og 12 dog den 15. december 1972. De efter loven om forbrugsbegrænsende foran- staltninger registrerede virksomheders an- givelse af den afgiftspligtige omsætning for december måned 1972 skal være opdelt på tidsrummet 1.-14. og 15.-31. december.“

Til § 12.

12) I stk. 1, 1. pkt., ændres „ved lovens ikrafttræden“ til: „den 15. december 1972“.

13) I stk. 2, 1. pkt., ændres „8 dage efter lovens ikrafttræden“ til: „den 29. december 1972“.

14) I stk. 3 ændres „januar kvartal 1973“ til: „oktober kvartal 1972“.

Af finansministeren tiltrådt af flertallet un- der nr. 2:

Ny paragraf.

15) Efter § 12 indsættes:

”§ 02.

Stk. 1. Virksomheder, herunder detail- handle og restauratører, der ved lovens ikrafttræden har lager af vin i afgiftsberig- tigt stand, kan få godtgjort et beløb sva- rende til afgiftsnedsættelsen for de pågæl- dende varer. Finansministeren bemyndiges til at fastsætte godtgørelsesbeløbet pr. flaske, beregnet på grundlag af gængse flaskestørrelser.

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå afgiftsgodtgørelse efter stk. 1, at en speci- ficeret opgørelse over lagerbeholdningen af afgiftsberigtigt vin ved lovens ikrafttræden er toldvæsenet i hænde senest den 15. januar 1973. Som bevis for, at de varer, for hvilke afgiftsgodtgørelsen begæres, er afgiftsberig- tigt forud for lovens ikrafttræden, skal

virksomheden kunne fremlægge indkøbs- fakturaer eller lignende. Disse bilag skal op- bevares i 5 år efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Afgiftsgodtgørelse ydes virksom- hederne i forbindelse med afregningen af den almindelige omsætningsafgift for januar kvartal 1973.

Stk. 4. Virksomheder, der ansøger om af- giftsgodtgørelse, skal give toldvæsenet ad- gang til at kontrollere de indsendte opgø- relser ved eftersyn af lagre, forretnings- bøger m. v. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde toldvæsenet al fornøden vejledning og hjælp.

Stk. 5. Den, der afgiver urigtig opgørelse til brug ved beregning af afgiftsgodtgørelse efter denne paragraf, straffes efter § 23 i lov om afgift af vin og frugtvin m. m.“

Bemærkninger.

Til nr. 1, 3, 4, 6 (nr. 01), 7, 8,
9 (nr. 2) og 10.

Ved de foreslåede ændringer forlænges fristen for indbringelse af klager over de af toldvæsenet foretagne skønsmæssige ansæt- telser af virksomheders afgiftstilsvær fra 14 dage til 4 uger. Virksomhederne får her- ved længere tid til — eventuelt i samråd med deres revisor eller advokat — at over- veje, om de ønsker sagen indbragt for nævnet.

Til nr. 2.

Ved ændringsforslaget foreslås det at ned- sætte afgiften af bordvin fra 6 kr. til 4 kr. pr. liter, afgiften af hedvin fra 11 kr. 60 øre til 8 kr. 70 øre pr. liter, afgiften af frugtvin af hedvinstype fra 6 kr. 25 øre til 4 kr. 70 øre pr. liter, afgiften af frugtvin af bordvinstype fra 3 kr. 85 øre til 2 kr. 60 øre pr. liter og afgiften af mousserende vin til 8 kr. 70 øre pr. liter. Samtidig foreslås det, at opdelingen af mousserende vin i vin fremstillet efter champagnemetoden og anden mousserende vin opgives, således at al mousserende vin beskattes efter afgiftssatsen 8 kr. 70 øre pr. liter.

De foreslåede afgiftsnedsættelser er be- grundet i, at der fra 1. januar 1973, når de nye rejsegodsregler træder i kraft, bliver mulighed for, at rejsende uanset udlands-

opholdets varighed kan indføre indtil 4 fl. bordvin og 4 fl. hedvin eller mousserende vin fra udlandet uden told og afgift. I Tyskland findes ingen afgift på bordvin og for mousserende vin en beskeden afgift på 2 DM pr. liter. Hedvin (vin med mere end 14 rumfangsprocent alkohol) beskattes i Tyskland med spiritusafgift (1.500 DM pr. hl à 100 pct.) af den alkoholmængde, som overstiger 14 rumfangsprocent. Forskellen mellem detailpriser i Danmark og Tyskland er derfor større for bordvin og mousserende vin end for hedvine, og et nogenlunde tilsvarende forhold gør sig gældende med hensyn til prisforskelle for vin i Danmark og Sverige. Der er ved ændringsforslaget taget hensyn hertil, idet de foreslåede afgiftsned sættelser er forholdsvis større for bordvin og mousserende vin end for hedvine.

Nedgangen i provenuet af vinbeskatningen som følge af de foreslåede afgiftsned sættelser er vanskelig at vurdere. Under ændrede forhold måtte det ventes, at så væsentlige afgiftsned sættelser som de foreslåede ville stimulere forbruget: i modsat retning trækker imidlertid lempelserne for rejsegodsindførslen af vin. Ud fra det for 1973 tidligere skønnede forbrug (hvorved der ikke var taget hensyn til virkningen af rejsegodsreglernes ændring) kan provenutabet på vinafgiften anslås til 85-90 mill. kr. på årsbasis. Der er herved ikke taget hensyn til, at en overflytning af det eventuelt sparede vinforbrug til forbrug af andre varer kan øve indflydelse på provenuet af andre afgifter.

Til nr. 5.

Ændringsforslaget er dels af redaktionel karakter, dels tager det sigte på at udvide fritagelsesbestemmelsen, således at også andre pulvere med indhold af kakao end mælkepulvere fritages for afgift, når de udelukkende falholdes som bestemt til fremstilling af kakaodrikke.

Hans Lund,
formand.

Ove Hansen.

Hjortnæs.

Harris Jensen.

Søren Jensen (Vejen).

Peter Nielsen.

Axel Ivan Pedersen.

Henning Philipsen.

Ømann,
næstformand.

Juul-Madsen.

Hans Kjær.

Stetter.

Enggaard.

Jens Foged.

Jens Peter Jensen.

Dagmar Andreasen.

Dahlgaard.

Til nr. 6 (nr. 02).

Ændringsforslaget er af redaktionel karakter og foranlediget af toldlovsforslaget.

Til nr. 9 (nr. 1).

Ændringsforslaget er af redaktionel karakter.

Til nr. 11.

Ved den ændrede affattelse af paragraffen fastsættes datoen for lovens ikrafttræden til den 1. januar 1973, som er datoen for dansk indtræden i De europæiske Fællesskaber. Ikrafttrædelsesbestemmelsen bringes dermed i overensstemmelse med den øvrige EF-følgelovgivnings ikrafttrædelsesbestemmelser.

Det er endvidere foreslået, at lovforslagets bestemmelser om afgifterne af radiomodtagere og grammofoner m. v. får virkning fra et tidligere tidspunkt, nemlig fra den 15. december 1972. Herved imødekommes et ønske fra den pågældende branche. De pågældende virksomheders angivelser af den afgiftspligtige omsætning for december måned skal efter ændringsforslaget være opdelt på tidsrummet 1.-14. og 15.-31. december.

Til nr. 12, 13 og 14.

Ved de foreslåede ændringer forlænges fristen for indsendelse af opgørelse over godtgørelse for lagre af radiomodtagere m. v. til den 29. december 1972, og tidspunktet for ydelse af afgiftsgodtgørelsen rykkes frem til den 20. februar 1973.

Også disse ændringer er ønsket af branchen.

Til nr. 15.

Det er foreslået, at virksomheder, der ved lovens ikrafttræden har lager af vin og frugtvin, hvis afgiftssats nedsættes, jfr. ændringsforslag nr. 2, kan få godtgørelse af et til afgiftsned sættelsen svarende beløb.

Bilagsfortegnelse.

	Side
Bilag 1. Udvalgets spørgsmål og finansministerens svar	221
Underbilag til bilag 1: Notat vedr. prisdannelsen på kaffe	239
- 2. Skrivelse af 2. november 1972 fra Brancheforeningen for danske sukkervare-, marcipan- og chokoladefabriker	241
- 3. Finansministerens bemærkninger til bilag 2	245
- 4. Skrivelse af 24. oktober 1972 fra Brancheforeningen for sæbe-, parfumeri-, toilet- og kemisk-tekniske artikler	247
- 5. Finansministerens bemærkninger til bilag 4	249
- 6. Skrivelse af 31. oktober 1972 fra Butikshandelens Fællesråd	251
- 7. Finansministerens bemærkninger til bilag 6	255
- 8. Skrivelse af 11. oktober 1972 fra Elektronikfabrikantforeningen i Danmark	257
Underbilag 1 til bilag 8	261
Underbilag 2 til bilag 8	265
Underbilag 3 til bilag 8	267
- 9. Finansministerens bemærkninger til bilag 8	269
- 10. Skrivelse af 1. november 1972 fra Elektronikfabrikantforeningen i Danmark	271
- 11. Finansministerens bemærkninger til bilag 10	273
- 12. Skrivelse af 1. november 1972 fra Foreningen af danske importører i chokolade- og konfekture-branchen	275
- 13. Finansministerens bemærkninger til bilag 12	277
- 14. Skrivelse af 1. november 1972 fra Foreningen af danske kaffebrænderier	279
- 15. Finansministerens bemærkninger til bilag 14	281
- 16. Skrivelse af 20. oktober 1972 fra Freia A/S Chokolade	283
- 17. Finansministerens bemærkninger til bilag 16	285
- 18. Skrivelse af 4. november 1972 fra Aksel Holm Essensfabrik	287
- 19. Finansministerens bemærkninger til bilag 18	289
- 20. Skrivelse af 13. oktober 1972 fra Landsforeningen af chokolade- og sukkervarefabrikanter af 1930 samt sukkervare- og chokoladearbejdernes forbund	291
- 21. Finansministerens bemærkninger til bilag 20	295
- 22. Skrivelse af 16. oktober 1972 fra Sukkervare- & chokoladearbejdernes forbund samt Brancheforeningen for danske sukkervare-, marcipan- og chokoladefabriker	297
- 23. Finansministerens bemærkninger til bilag 22	301
- 24. Skrivelse af 1. november 1972 fra Tobakshandlernes landsforening	305
- 25. Finansministerens bemærkninger til bilag 24	307
- 26. Skrivelse af 17. oktober 1972 fra vinbranchens organisationer	309
- 27. Finansministerens bemærkninger til bilag 26	317
- 28. Skrivelse af 19. oktober 1972 fra Vin- og Spiritus Sælgeren af 1972	319
- 29. Finansministerens bemærkninger til bilag 28	321

Bilag 1.

Udvalgets spørgsmål og finansministerens svar.

Spørgsmål 1:

Der udbedes en oversigt over gældende afgiftssatser og deraf skønnet provenu for finansåret 1973-74 opstillet for hver vareart for sig, der omfattes af punktafgifter.

Besvarelse:

Der henvises til nedenstående oversigt.

Afgiftssatser for punktafgifter og skønnet provenu for finansåret 1973-74.

Afgift	Afgiftssats	Skønnet indtægt for finansåret 1973-74
<i>Spiritusafgift.</i>		
Akvavit og snaps: 92 kr. 80 øre pr. liter (100 pct. ethanolstyrke).....		525 mill. kr.
Anden spiritus: 137 kr. pr. liter (100 pct. ethanolstyrke).....		325 — -
<i>Spiritusafgift i alt</i>		<u>850 mill. kr.</u>
<i>Vinafgift.</i>		
Den helt overvejende del af forbruget falder på følgende 3 afgiftssatser:		
Udenlandsk bordvin, her aftappet: 6 kr. pr. liter.....		170 mill. kr.
Udenlandsk hedvin, her aftappet: 11 kr. pr. liter.....		105 — -
Dansk frugtvin af hedvinstype: 6 kr. 25 øre pr. liter.....		20 — -
<i>Vinafgift i alt</i>		<u>300 mill. kr.</u>
<i>Ølafgift.</i>		
Almindelig pilsnerøl: 215 kr. 35 øre pr. hl (75,37 øre pr. fl.).....		1.165 mill. kr.
Guld Export: 271 kr. 20 øre pr. hl (94,92 øre pr. fl.).....		25 — -
Porter og påskebryg: 321 kr. 85 øre pr. hl (112,65 øre pr. fl.).....		80 — -
Lys pilsner: 39 kr. 50 øre pr. hl (13,83 øre pr. fl.).....		5 — -
<i>Ølafgift i alt</i>		<u>1.275 mill. kr.</u>
<i>Tobaksafgift.</i>		
a. Afgift af cigaretter:		
Afgiftens størrelse er afhængig af detailprisen og er fastsat i en afgiftsskala.....		2.225 mill. kr.
For en typisk cigaret (lang, uden filter, afgiftsklasse A 4, detailpris 41 øre pr. stk.) udgør afgiften 29,09 øre.		
b. Afgift af røgtobak:		
Afgiftens størrelse er afhængig af detailprisen og af, om det er finskåret tobak eller ikke. Afgiften er fastsat i en afgiftsskala...		133 — -
For en typisk vare (afgiftsklasse C 7, detailpris 104-109 kr. pr. kg) udgør afgiften 58 kr. 79 øre pr. kg.		

Afgift	Afgiftssats	Skønnet indtægt for finansåret 1973-74
c.	Afgift af skrå og snus: For kardusskrå og snus udgør afgiften 38 pct. af detailprisen ekskl. moms	7 mill. kr.
	For anden skrå udgør afgiften 23 pct. af detailprisen ekskl. moms.	
d.	Afgift af cigarer, cerutter og cigarillos: Afgiftens størrelse er afhængig af varens vægt og engrosprisen. Afgiften er fastsat i en afgiftsskala	235 — -
	For en cigar til detailpris 1 kr. 60 øre udgør afgiften 42,1 øre. For en cerut udgør afgiften 27,2 øre. For en cigarillos til detailpris 60 øre udgør afgiften 22,4 øre.	
	<i>Tobaksafgift i alt</i>	2.600 mill. kr.
 <i>Afgift af chokolade- og sukkervarer</i>		
	6 kr. pr. kg.	300 mill. kr.
 <i>Parfumeafgift.</i>		
	36 pct. af detailprisen ekskl. moms	140 — -
 <i>Afgift af konsum-is.</i>		
	1 kr. 45 øre pr. liter	55 — -
 <i>Afgift af radio- og fjernsynsmottagere m. v.</i>		
	16 ² / ₃ pct. af engrosprisen inkl. denne afgift, men ekskl. moms	120 — kr.
 <i>Afgifter i henhold til lov om forskellige forbrugsafgifter.</i>		
a.	Afgift af glødelamper m. v. samt elektriske sikringer: Glødelamper med over 19 mm diameter eller over 35 mm længde 1 kr. pr. stk.	63 mill. kr.
	Andre glødelamper 20 øre pr. stk. Damplamper, herunder lysstoflamper 4 kr. pr. stk. Neonrør og tilsvarende lysrør 4 kr. pr. m. Sikringer til stærkstrømsanlæg 20 øre pr. stk.	
b.	Afgift af mineralvand m. v.: 60 øre pr. liter	148 — -
c.	Afgift af tændstikker: En almindelig tændstikæske (med 36-55 stk.) 2 øre	5 — -
d.	Afgift af cigar- og cigarettændere m. v.: 2 kr. pr. stk.	2 — -
e.	Afgift af kaffeekstrakter, kaffesurrogater m. v.: Ekstrakter af kaffe 5 kr. 90 øre pr. kg.	3 — -
	Kaffesurrogater og kaffetilsætninger 64 øre pr. kg.	
f.	Spillekort: 2 kr. pr. spil	1 — -
g.	Grammofonplader: 1/6 af detailprisen inkl. denne afgift, men ekskl. moms	18 — -
	<i>Afgifter i henhold til lov om forskellige forbrugsafgifter i alt</i>	240 mill. kr.

Afgift	Afgiftssats	Skønnet indtægt for finansåret 1973-74
<i>Vægtafgift af motorkøretøjer m. v.</i> (periodisk afgift af motorkøretøjer)		1.200 mill. kr.
Afgiften beregnes for personmotorkøretøjer på grundlag af køretøjets egenvægt og for vare- og lastmotorkøretøjer m. v. på grundlag af køretøjets tilladte totalvægt. Afgiften er fastsat i afgiftsskalaer.		
For køretøjer med anden drivkraft end benzin svares foruden vægtafgiften en udligningsafgift, der kompenserer benzinafgiften.		
For en personbil af vægt 801-1.100 kg udgør den årlige afgift 594 kr.		
For et 3½ tons diesel lastautomobil udgør den årlige vægtafgift 385 kr. og den årlige udligningsafgift 1.251 kr. 25 øre.		
<i>Registreringsafgift af motorkøretøjer</i>		1.750 mill. kr.
Afgiften beregnes på grundlag af køretøjets salgspris til forbruger uden registreringsafgift, men indbefattet moms. Afgiften på personbiler stiger progressivt med værdien.		
For en personvogn med detailpris ekskl. leveringsomkostninger 25.698 kr. (Volkswagen 1300 i august 1972) udgør afgiften 12.864 kr.		
Med en detailpris på 42.996 kr. (Volvo 142 i august 1972) udgør afgiften 23.134 kr. For en lastvogn med tilladt totalvægt over 3 tons, men ikke over 4 tons, udgør afgiften 4.000 kr.		
<i>Benzinafgift.</i>		
Afgiften udgør 82,17 øre pr. liter		1.750 mill. kr.

Spørgsmål 2:

I fortsættelse af spørgsmål 1 udbedes en specificeret oversigt over de provenuændringer, der skønnes at følge af:

- a. de af finansministeren foreslåede ændringer,
- b. de af de berørte brancher foreslåede ændringer, jfr. bilagene 22 og 2, 28, 4, 14 og 10 (her delt op med og uden bortfald af tv-afgiften) og
- c. bortfald af hver af de i lov om forskellige forbrugsafgifter indeholdte afgifter.

Besvarelse:

Under forudsætning af uændret salg vil afgiftsændringerne i finansåret 1973-74 medføre følgende provenuændringer:

- a. Finansministerens forslag:
 - nedsættelse af afgiften på radioapparater m. v., ÷ 30 mill. kr. hertil kommer et engangstab på 5 mill. kr. vedr. afgiftsrefusion,
 - ændring af vinafgiften. . ÷ ½ mill. kr.

indtægten af kaffeafgiften på 80 mill. kr. modsvares af en tilsvarende nedgang i provenuet af kaffetolden.

b. Brancheforeningernes forslag:

halvering af vinafgiften. ÷ 150 mill. kr. (bilag 26 og 6),

nedsættelse af chokoladeafgiften med 2 kr. pr. kg (bilag 22 og 2) ÷ 95 mill. kr.

total ophævelse af afgiften af radio- og fjersynsmodtagere m. v.

(bilag 10) ÷ 120 mill. kr. hertil kommer et engangstab på 20 mill. kr. vedrørende afgiftsrefusion,

bortfald af samme afgift alene for så vidt angår andre varer end fjersynsmodtagere (bilag 10) . . . ÷ 46 mill. kr. hertil kommer et engangstab på 7 mill. kr. vedrørende afgiftsrefusion,

nedsættelse af parfumeafgiften til 18 pct. (bilag 4) ÷ 85 mill. kr. hertil kommer et engangstab på 20 mill. kr. vedrørende afgiftsrefusion.

c. Bortfald af de i lov om forskellige forbrugsafgifter indeholdte afgifter.

Der henvises til de i besvarelsen ad spørgsmål 1 anførte provenutal vedrørende de omhandlede afgifter for finansåret 1973-74.

Spørgsmål 3:

Kan der opstilles noget skøn over det procenttab for statskassen, som liberaliseringen af reglerne om rejsendes indførsel af vin kan antages at ville medføre?

Besvarelse:

Man mener ikke at kunne opstille et sådant skøn.

Spørgsmål 4:

I hvilken udstrækning har afgifterne af øl, vin og spiritus fulgt med i den almindelige prisudvikling?

Besvarelse:

I vedlagte tabel I-III er for nogle typiske varer anført punktafgift og (fra 1967) moms i kr. pr. flaske samt indekstal for henholdsvis punktafgift og punktafgift + moms. Til sammenligning er anført det almindelige forbrugerprisindeks på de samme tidspunkter.

I det almindelige forbrugerprisindeks er afgifterne medregnet.

For nogle af varerne, således for rødvin vedkommende, gælder det, at der gør sig nogen usikkerhed gældende med hensyn til, om de varer, som på de forskellige tidspunkter har dannet grundlag for beregninger, er af samme eller tilsvarende kvalitet. Dette medfører usikkerhed for prissammenligneligheden, og de anførte indekstal for punktafgift + moms må derfor tages med forbehold.

For så vidt angår den ved beregningerne benyttede cognac kan anføres, at flaskeindholdet i den betragtede periode er ændret fra 72 til 70 cl. Indekstallene for punktafgift + moms bliver herved lidt for lave for de senere år for denne vares vedkommende.

Omlægningen af punktbeskatningen af spiritus pr. 1. maj 1969 fra en kombineret mængde- og engrosværdiafgift til en ren mængdeafgift medførte en væsentlig afgiftslempelse for dyrere spirituousa og en noget mindre lempelse for de billigere varer (akvavit m. v.).

Tabel I.

Afgifter for 1 flaske pilsnerøl, skatteklasse I, i kroner og i indeks for perioden 1964-72 sammenholdt med forbrugerprisindekset i samme periode.

	Ølafgift	Moms	Ølafgift + moms	Indeks (1964=100) for		Forbruger- prisindeks
				Ølafgift	Ølafgift + moms	
	kr.	kr.	kr.			
September 1964	0,60	—	0,60	100	100	100
Februar 1965 ..	0,65	—	0,65	108	108	102
Februar 1966 ..	0,75	—	0,75	125	125	110
Februar 1967 ..	0,75	—	0,75	125	125	117
August 1967 ...	0,75	0,14	0,89	125	148	126
November 1968.	0,75	0,18	0,93	125	155	134
Oktober 1969 ..	0,75	0,18	0,93	125	155	138
Juli 1970	0,75	0,21	0,96	125	160	147
August 1972 ...	0,75	0,23	0,98	125	163	165

Tabel II.

Afgifter for 1 flaske rødvin henholdsvis af fransk og af anden oprindelse i kr. og i indeks for perioden 1964-72 sammenholdt med forbrugerprisindekset i samme periode.

	Rødvin, fransk god kvalitet			Rødvin, anden af billig prisklasse			Indeks 1964 = 100				Forbrugerprisindeks
							Rødvin, fransk god kvalitet		Rødvin, anden af billig prisklasse		
	Punktafgift	Moms	I alt	Punktafgift	Moms	I alt	Punktafgift	Punktafgift + moms	Punktafgift	Punktafgift + moms	
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.					
September 1964.	3,53	—	3,53	3,53	—	3,53	100	100	100	100	100
Februar 1965 ...	4,03	—	4,03	4,03	—	4,03	114	114	114	114	102
Februar 1966 ...	4,32	—	4,32	4,32	—	4,32	122	122	122	122	110
Februar 1967 ...	4,32	—	4,32	4,32	—	4,32	122	122	122	122	117
August 1967 ...	4,32	1,80	6,12	4,32	1,05	5,37	122	173	122	152	126
November 1968.	4,32	2,26	6,58	4,32	1,31	5,63	122	186	122	159	134
Oktober 1969 ...	4,32	2,33	6,65	4,32	1,36	5,68	122	188	122	161	138
Juli 1970	4,32	2,99	7,31	4,32	1,72	6,04	122	207	122	171	147
August 1972 ...	4,32	3,07	7,39	4,32	1,30	5,62	122	209	122	159	165

Tabel III.

Afgifter for henholdsvis 1 flaske dansk Taffel-akvavit og 1 flaske Cognac i kr. og i indeks for perioden 1964-72 sammenholdt med forbrugerprisindekset i samme periode.

	Akvavit			Cognac			Indeks 1964 = 100				Forbrugerprisindeks
	Punktafgift	Moms	I alt	Punktafgift	Moms	I alt	Akvavit		Cognac		
							Punktafgift	Punktafgift + moms	Punktafgift	Punktafgift + moms	
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.					
September 1964.	23,87	—	23,87	39,72	—	39,72	100	100	100	100	100
Februar 1965 ...	25,63	—	25,63	41,36	—	41,36	107	107	104	104	102
Februar 1966 ...	28,87	—	28,87	46,11	—	46,11	121	121	116	116	110
Februar 1967 ...	29,19	—	29,19	45,51	—	45,51	122	122	115	115	117
August 1967....	29,43	3,48	32,91	46,00	7,17	53,17	123	138	116	134	126
November 1968.	29,43	4,38	33,81	45,39	9,53	54,92	123	142	114	138	134
Oktober 1969...	26,34	4,33	30,67	34,56	7,82	42,38	110	128	87	107	138
Juli 1970	26,34	5,36	31,70	33,60	9,41	43,01	110	133	85	108	147
August 1972....	26,34	5,41	31,75	33,60	10,70	44,30	110	133	85	112	165
November 1972.	30,07	*)	*)	38,36	*)	*)	126	—	97	—	

*) De i september 1972 foretagne forhøjelser af spiritusafgiften er kun delvist slået igennem i detailhandelen, hvor spiritus endnu i vidt omfang sælges til priser svarende til de forud for afgiftsforhøjelserne gældende afgifter.

Spørgsmål 5:

Det ønskes oplyst, hvordan prisrelationerne er mellem vine indkøbt i Sverige og Danmark.

Besvarelse:

På grundlag af Systembolagets priskatalog og pristalskataloger fra danske vinhandlere (ikke egentlige lavpris-forretninger) er nedenfor foretaget en sammenstilling af detailpriser i Danmark og Sverige for nogle vintyper. En sammenligning af vinpriser ud fra priskataloger er vanskelig, og opstillingen må derfor tages med det forbehold, at de angivne vintyper kan dække over varer, der kvalitetsmæssigt eller på anden måde ikke er ens i de to lande. Med undtagelse af Champagnen er der tale om varer, der er aftappet i Danmark henholdsvis Sverige.

De svenske priser er omregnet til dansk mønt (kurs 1 sv. kr. = 1,46 d. kr.).

	Danmark kr.	Sverige kr.
Rødvin, billig prisklasse	9,95	8,03
Rødvin, fransk, god kvalitet	24,00	19,35
Hvidvin, tysk, god kvalitet	21,65	16,06
Portvin, god kvalitet	28,75	27,01
Champagne („Den gule Enke“)	85,00	56,58

Spørgsmål 6:

I tilslutning hertil ønskes det oplyst, hvordan man må forvente de værdi- og mængdemæssige begrænsninger for indførsel fra Sverige vil være fra 1. januar 1973.

Besvarelse:

De nye regler om told- og afgiftsfrihed for rejsegods, der skal træde i kraft den 1. januar 1973, vil blive fastsat på grundlag af de gældende EF-regler, dog med de begrænsninger, der følger af, at Danmark under tiltrædelsesforhandlingerne har opnået ret til indtil den 31. december 1975 at undtage tobaksvarer, alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold på over 22 pct. samt øl i kvanta på over 2 liter fra fritagelsen for omsætningsafgifter og punktafgifter.

Man er indstillet på at opretholde den særlige 3-døgns regel for så vidt angår indførsel af spiritus og tobaksvarer.

På grundlag af disse bestemmelser vil der herefter told- og afgiftsfrit kunne medtages følgende varer ved indrejse fra Sverige:

- Indtil 40 cigaretter eller 20 cigarer eller cerutter eller 100 g andre tobaksvarer.
- 2 liter hedvin og 2 liter bordvin.
- 2 liter øl.
- 50 g parfume og ¼ liter toiletvand.
- 500 g kaffe og 100 g te.

Endvidere vil der kunne medbringes andre varer til en værdi af ca. 200 kr.

Hvis den rejsendes ophold i udlandet har været mindst 3 døgn, vil der kunne medbringes indtil 200 cigaretter eller 250 g andre tobaksvarer samt ¾ liter spiritus i stedet for de nævnte 2 liter hedvin.

Til sammenligning kan oplyses, at efter de gældende regler kan rejsende ved indrejse fra Sverige told- og afgiftsfrit indføre følgende mængder:

Mindre end 3 døgn ophold i udlandet*)	Mere end 3 døgn ophold i udlandet
Indtil 40 cigaretter eller 20 cigarer eller cerutter eller 100 g andre tobaksvarer.	Indtil ¾ l spiritus.
Intet cigaretpapir og ingen alkoholholdige drikkevarer.	— 1 l vin.
	— 2 l øl.
	— 200 cigaretter eller 250 g andre tobaksvarer.
	Indtil 200 blade cigaretpapir.

Endvidere kan der — uanset rejsens varighed — told- og afgiftsfrit medføres andre varer til en værdi, der ikke overstiger 350 kr.

Spørgsmålet om told- og afgiftsfriheden for rejsende ved indrejse fra Sverige (de nordiske lande) vil i øvrigt af udenrigsøkonomiministeren blive optaget til drøftelse med de nordiske samarbejdsministre. Man vil herefter vende tilbage til spørgsmålet.

Spørgsmål 7:

Hvorledes kan der føres kontrol med, om en mousserende vin er fremstillet efter champagnemetoden? Hvad vil en sådan kontrol koste?

*) Hvis varerne er indkøbt i beskattet stand i Sverige, kan dog indføres samme kvanta som ved mere end 3 døgn ophold i udlandet.

Besvarelse:

Ved indførsel af mousserende vin, der ikke er fremstillet efter champagnemetoden og altså skal afgiftsberigtiges efter den lave afgiftssats, er det tanken at kræve fremlagt erklæring fra den pågældende fabrikant om, hvorledes vinen er fremstillet. Systemet med fabrikanterklæringer er kendt f. eks. i chokoladebeskatningen, hvor der ved indførsel af visse varer, der ikke i deres helhed er afgiftspligtige, men som indeholder afgiftspligtige bestanddele, skal fremlægges en erklæring fra fabrikanten om vægten af disse bestanddele, jfr. chokoladeafgiftslovens § 22.

Angives det ved varens indførsel, at varen er fremstillet efter champagnemetoden og altså skal henføres til den høje afgiftssats, er fabrikanterklæring unødvendig.

I øvrigt vil varens pris være af betydning for toldvæsenets kontrol, idet vin fremstillet efter champagnemetoden er væsentlig dyrere end anden mousserende vin.

Ved fremstilling af mousserende vin her i landet har toldvæsenet mulighed for at have fuldt kendskab til de metoder, der anvendes af de pågældende virksomheder, og til salgspriserne. Der har ikke hidtil været fremstillet vin her i landet efter champagnemetoden.

Kontrollen kan ikke antages at medføre forøgede udgifter for statskassen.

Spørgsmål 8:

Hvorledes kan det kontrolleres, om varer af bordvinstype indeholder druebestanddele, druevin eller rosinvin?

Besvarelse:

Også vedrørende dette forhold har man tænkt sig, såfremt det skønnes nødvendigt for at undgå afgiftsunddragelse, at der ved indførslen kan kræves fremlagt en fabrikanterklæring, jfr. besvarelsen ad spørgsmål 7.

Der har ikke hidtil været import af frugtvin, og ifølge oplysninger fra den pågældende branche regnes der ikke med, at der fremtidig — efter en lempelse af satserne for udenlandsk frugtvin som foreslået — vil komme import af nogen betydning.

Spørgsmål 9:

Hvad er den saglige begrundelse for den afgiftsmæssige særbehandling af varer, der ikke indeholder druebestanddele, druevin eller rosinvin?

Besvarelse:

Ved at have en lavere afgiftssats for dansk frugtvin end for druevin og udenlandsk fremstillet frugtvin har man opnået, at dansk frugtvin har kunnet sælges til relativt lave priser, hvilket har været til støtte for såvel dansk frugtavl som for virksomheder, der fremstiller dansk frugtvin.

Spørgsmål 10:

I bemærkningerne til lovforslaget er provenutabet ved den foreslåede nedsættelse af afgiften af radiomodtagere m. m. anslået til 30 mill. kr. på årsbasis. Hvilke forudsætninger er lagt til grund for dette skøn?

Besvarelse:

Afgiften af fjernsynsapparater og radiomodtagere m. m. skønnes med den gældende afgiftssats at ville indbringe 120 mill. kr. i finansåret 1973-74. Man har ikke haft materiale med oplysning om, hvorledes provenuet fordeler sig henholdsvis på fjernsynsapparater og på radiomodtagere m. m., men har skønnet, at fordelingen var med ca. halvdelen på hver af de to områder, således at en nedsættelse af afgiften på radiomodtagere m. m. til halvdelen ville betyde et årligt provenutab på halvdelen af 60 mill. kr. eller 30 mill. kr. med uændret omsætning.

I elektronikfabrikantforeningens henvendelse til udvalget (bilag 10) er anført, at radiomodtagere m. m. kun repræsenterer ca. 37½ pct. af den samlede afgiftspligtige omsætning. Lægges denne oplysning til grund, vil størrelsen af provenutabet blive ca. 23 mill. kr. i stedet for de nævnte 30 mill. kr.

Spørgsmål 11:

Hvorledes bliver de pristalsmæssige virkninger af, at *tolden* på kaffe nedsættes og erstattes af en intern *afgift*?

Der ønskes en beskrivelse af prisdannelsen på kaffe her i landet.

Besvarelse:

Ifølge § 3 i lov nr. 83 af 16. marts 1963 om beregning af et reguleringspristal skal Danmarks statistik i de detailpriser, der indgår i reguleringspristallet, ikke alene i videst muligt omfang foretage fradrag for de skatter og forbrugsafgifter, som på det pågældende tidspunkt hviler på varerne,

men tillige så vidt muligt foretage fradrag for told i priserne for vin og kaffe.

Den gældende kaffetold er en vægttold og har derfor uden vanskeligheder kunnet holdes uden for beregningen af reguleringspristallet.

Når tolden ændres til en værditold, vil der imidlertid rejse sig nogle tekniske problemer ved at beregne det toldbeløb, der skal fradrages i detailprisen, idet en sådan beregning forudsætter kendskab til importværdien.

Man har herfra drøftet spørgsmålet med Danmarks Statistik, der har udtalt, at man vil søge frem til en fremgangsmåde, hvorefter tolden af kaffe fortsat i videst muligt

omfang vil blive fradraget ved reguleringspristallets beregning. Den foreslåede vægtafgift af kaffe vil ligeledes blive fratrukket. Omberegningen fra told til afgift på kaffe vil således ikke få nogen pristalsmæssig virkning.

Der vedlægges et i monopoltilsynet udarbejdet notat om prisdannelsen på kaffe.

Spørgsmål 12:

Hvilket provenu skønnes moms'en at indbringe i finansåret 1973-74?

Besvarelse:

Momsen skønnes at give en indtægt i finansåret 1973-74 på 12.550 mill. kr.

Underbilag til bilag I.

MONOPOLTILSYNET

Den 14. november 1972

Notat vedrørende prisdannelsen for kaffe.

Det anslås, at der er ca. 50 danske importører af råkaffe. De fleste importører har eget brænderi, men flere videresælger dog også råkaffe til mindre brænderier uden egen import.

Brænderierne afsætter brændt kaffe dels direkte til detaillister, dels gennem grossister, herunder flere kolonialgrossister. Hvert enkelt brænderi fører et betydeligt antal blandinger.

Et særpræg ved det danske kaffemarkeds struktur har hidtil været, at den overvejende del af kaffen blev solgt i friskbrændt stand og som detaillistens særlige blandinger; salget af mærkevarekaffe er imidlertid stigende, især som følge af, at salget af vacuumpakket kaffe er i stærk vækst.

Tilsynet foretog i februar-marts 1969 en undersøgelse af avanceberegningen for brændt kaffe. Undersøgelsen var baseret på oplysninger indhentet fra 12 af de største brænderier og omfattede kalkulationer for virksomhedernes mest solgte blandinger.

Materialet viste, at brænderierne i gennemsnit for de omhandlede blandinger havde kalkuleret med en bruttoavance på ca. 40 pct. af råvareprisen (beregnet som importprisen for råkaffe med tillæg af hjemtagelsesomkostninger, told og svind ved brænding).

En undersøgelse af avanceberegningen for kaffe i detailhandelen — foretaget i maj-juni 1972 — viste, at den typiske detailavance var 32-40 pct. (gennemsnitlig 38 pct.) for friskbrændt kaffe; for vacuumpakket kaffe (som leveres forretningen færdigpakket i poser à $\frac{1}{4}$ kg eller i dåser à $\frac{1}{2}$ kg) var

detailavancen væsentlig lavere, idet gennemsnittet var ca. 25 pct. Detailavancen varierer betydeligt fra forretning til forretning og for de forskellige kvaliteter i samme forretning.

Lægges de anførte gennemsnitsavancer til grund, kan prisdannelsen for kaffe illustreres med følgende kalkulation baseret på en importpris for råkaffe på 7,35 kr. pr. kg:

Importpris for råkaffe inkl. hjemtagelsesomkostninger.....	7,35 kr.
Told.....	1,87 -
	<hr/>
	9,22 kr.
Svind ved brænding, 18 pct.	2,03 -
	<hr/>
	11,25 kr.
Brænderiets bruttoavance, 40 pct	4,50 -
Pris til detaillist.....	15,75 kr.
Detailavance, 38 pct. af indkøbspris.....	6,00 -
	<hr/>
	21,75 kr.
Moms, 15 pct.....	3,25 -
Pris til forbruger.....	<hr/>
	25,00 kr.

Bruttoavancen i såvel engros- som detailledet kan forekomme høj; disse avancer må imidlertid ses i forbindelse dels med den specielle struktur i den danske kaffehandel, dels med at kaffe i detailhandelen traditionelt har været en højavance-vare sammenlignet med øvrige kolonialvarer.

Der findes ikke i den danske kaffehandel prisaftaler eller andre konkurrencebegrænsninger, og konkurrencen foregår i vidt omfang som en konkurrence på kvaliteter og blandinger.

Bilag 2.

BRANCHEFORENINGEN FOR DANSKE SUKKERVARE-,
MARCIPAN- OG CHOKOLADEFABRIKKER

Den 2. november 1972

Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m., jfr. lovbekendtgørelse
nr. 139 af 1. april 1971.

I tilslutning til skrivelse af 16. oktober 1972, hvori ansøges om nedsættelse af chokolade- og sukkervareafgiften, og som aftalt under fabrikantforeningernes og sukkervare- og chokoladearbejdernes forbunds foretræde for udvalget, skal vi herved skriftligt bekræfte følgende under foretrædet givne oplysninger:

I forbindelse med vor understregning af et stabilt hjemmemarkeds fundamentale betydning for den ved indtræden i EF påkrævede forøgelse af eksporten opgav vi følgende tal:

1970:
Sukkervarer - eksportover-
skud 30 mill. kr.
Chokoladearbejdernes - importover-
skud 48 — —
= i alt minus 18 mill. kr.

1971:
Sukkervarer - eksportover-
skud 43 — —
Chokoladearbejdernes - importover-
skud 45 — —
= i alt minus 3 mill. kr.

1972:
Sukkervarer - eksportover-
skud 31 — —

Chokoladearbejdernes - importover-
skud 21 mill. kr.
(1972, 8 måneder) = i alt plus 10 mill. kr.

Billedet viser altså ikke alt for gunstige tal — for chokoladearbejdernes endda en kedelig negativ balance.

Men især påpegede vi følgende *meget store varige stigninger i råvarepriserne*, herunder ikke mindst for de råvarer, som *hidrører fra dansk landbrug*, hvor vor industri i stedet for en gradvis optrapningsordning *pludselig med ét slag pr. 1. februar 1973 skal op på at betale EF-priser:*

Fra dansk landbrug:

Sukker . . .	+ 67 pct. el.	+ 80 øre pr. kg
Mælkepulver	+ 25 pct. el.	+ 150 - - -
Mel	+ 60 - - -	
Glycose	+ 30 - - -	

Dette betyder, at vor industri — basis 1971-forbrug — skal betale 20-30 mill. kr. mere til dansk landbrug.

Andre råvarer:

Kakao-		
bønner*) . .	+ 37 pct. el.	+ 142 øre pr. kg
Kakaosmør*)	+ 37 pct. el.	+ 331 - - -
Mandler . . .	+ 6 pct. el.	+ 82 - - -
Abrikos-		
kærner . . .	+ 57 pct. el.	+ 399 - - -

*) Her er der tale om *varige stigninger*, idet u-landsaftale, netop truffet i Genève, under deltagelse af bl. a. det danske handelsministerium, påtænkt i kraft oktober 1973, fastsætter minimalpris på 3,67 kr. pr. kg, og maksimalpris på 5,35 kr. pr. kg, hvilket maksimum dog kun skal gælde så længe vedtaget prisudligningslager haves. Når eller hvis prisudligningslageret er opbrugt, vil prisen sandsynligvis stige til væsentligt over maksimalprisen.

Gennemsnitlig pris for kakaobønner de sidste 10 år: 3,87 kr. pr. kg.

Disse stigninger, som alle *ikke* er indkalkuleret i de gældende prislister fra foråret 1972 for vor industris varer, vil betyde — *med respekt af gældende pris- og avancebestemmelser* — at hvis vor branche efter 1. februar 1973 skal opretholde de gældende vægte og forbrugerpriser for vore varer, vil følgende afgiftsnedsettelse for de varetyper, hvoraf vor omsætning består, være nødvendige:

1) Massiv chokolade	2,43 kr.
2) Fyldt chokolade	1,92 -
3) Karameller	1,51 -
4) Dragees (sukkerovertrukne varer)	1,74 -
5) Bolcher	1,47 -
6) Blød lakrids (f. eks. tandbørster og lakridskonfekt)	1,20 -
7) Lakridspastiller (støbt lakrids)	2,19 -

Beregnet efter den vægt, hvormed de enkelte varetyper indgår i totalomsætningen på hjemmemarkedet, vil den gennemsnitlige nødvendige afgiftsnedsettelse andrage: *1,91 kr. pr. kg.*

Hvis afgiften bevares uændret, vil en blot prisforhøjelse betyde, at en 25 øres vare stiger til 27 øre, en 50 øres til 56,5 øre, en 1 kroners vare til mellem 1,09-1,13 kr. og en 2 kroners vare til 2,17 kr. Det må her understreges, *at de runde forbrugerpriser er altafgørende for branchens omsætning* — vi har flere triste erfaringer for, at en fravigelse af de runde forbrugerpriser har bevirket omsætningsfald på mellem 30 og 40 pct.

Vi er vel klar over, at kædeforretninger jævnlige har kampagner med skæve priser. Disse har kun liden vægt i totalomsætningen, og har kun psykologisk værdi, hvor

køberne kender normalprisen — den runde pris.

Branchen må altså fastholde sine runde priser, og bliver afgiften bevaret uændret, er der kun én vej: nedskæring af stykvægten. Dette kan ikke gøres igen — og da slet ikke i det fornødne store omfang — med bestående fabriksmaskiner, støbeforme samt emballage, men vil nødvendiggøre investering af høje millionbeløb — og vil i øvrigt under ingen omstændigheder kunne iværksættes med det givne 3 måneders varsel, men vil tage fra et halvt til et helt år.

En fornøden vægtnedskæring ville i øvrigt efter vore beregninger medføre en *nedgang i vægtafgiftens provenu på henimod 50 mill. kr.*, fordi en uændret kroneomsætning vil modsvares af en betydeligt ringere tonsomsætning.

Når hertil kommer de 20-30 mill. kr., som vi skal betale i prisforhøjelser på danske landbrugsvarer, må vi mene, at en afgiftsnedsettelse på 2 kr. pr. 1. februar 1973, som er ønsket af og nødvendig for vor industri, også er fornuftig og forsvarlig set fra statens side, idet vi må gå ud fra, at det ikke kan være meningen, at de fordele, dansk landbrug opnår i EF, skal betales af dansk industri.

Vi gentager, at dette er et nødråb fra vor industri, som vi alt andet lige må anse for *yderst konkurrencedygtig i EF, om hjælp til lige kår med vore EF-konkurrenter, og om hjælp til bevarelse af vort danske marked.*

Vi håber på og forventer et gunstigt resultat så snart som gørligt — vi har kun små 3 måneder, hvilket er alt for lidt til at forberede os på forholdene efter 1. februar 1973.

Brancheforeningen for danske
Sukkervare-, Marcipan- og Chokolade-
fabrikker.

E. Friis-Mikkelsen.
Formand.

Bilag 3.

Finansministerens bemærkninger til bilag 2.

Der henvises til finansministerens bemærkninger bilag 23.

Bilag 4.

BRANCHEFORENINGEN FOR SÆBE- PARFUMERI-
TOILET- OG KEMISK-TEKNISKE ARTIKLER

Den 24. oktober 1972

Vedrørende lov om afgift af parfumer, toiletmidler m. v.

I anledning af fremsættelsen af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter tillader vi os at anmode udvalget om, at man udvider dette lovforslag med en bestemmelse om ændring af lov om afgift af parfumer, toiletmidler m. v., primært således at loven helt bortfalder og subsidiært at afgiften nedsættes fra 36 pct. til 18 pct.

Den nuværende beskatning er en overordentlig stor belastning for branchens handel med afgiftspligtige varer, der for størstedelen består af daglige forbrugsvarer, der indgår i den personlige hygiejne, og kun i mindre omfang af mere luksusprægede varer, og vi kan anføre, at af hver 10 kr., som forbrugeren betaler for sådanne varer, er 4,45 kr. parfumeafgift og moms.

En sådan beskatning er den højeste i verden, og i det nye fællesskab, som Danmark nu indtræder i, findes ingen punktbeskatning af vor branches varer. Dette vil med den ændring i rejsegodsreglerne, der nu indføres, påføre vor branche en helt urimelig konkurrence, hvis følger er helt uoverskuelige, især i grænseområderne, hvor alle vil forsyne sig med branchens varer, der ikke er punktbeskattede i udlandet, og ligeledes vil det øgede rejseliv i EF medføre, at et endnu større antal turister foretager deres indkøb til de meget lavere priser i fællesmarkedet.

Vi tillader os at henvise til den af det af finansministeren nedsatte udvalg til gennemgang og vurdering af forbrugsafgiftslovgivningen, der i sin beretning af 21. september 1970 konkluderer, at „afgiften er så høj, at der burde ske en yderligere nedsættelse. Det ville — i betragtning af den private indførsel, som finder sted — være ønskeligt, om parfumeafgiften kunne komme mere på niveau med afgiften i de omgivende lande“.

Det er i øvrigt vor opfattelse, at en nedsættelse af afgiften, som subsidiært foreslået, ikke i det lidt længere løb vil medføre noget nævneværdigt tab i afgiftsprovenuet, idet den prisbarriere, der er skabt af den meget høje afgift, har virket forbrugshæmmende i en sådan grad, at vor branche ikke har fået rimelig andel i den almindelige udvidelse af forbruget, der er sket i de senere år, og en nedsættelse vil medføre et øget salg, især af produkter til den daglige hygiejne, der vil bidrage til en udligning af den nedgang i provenuet, der umiddelbart måtte ske.

Vi henstiller indtrængende til folketingsudvalget, at man ser med velvilje på vort andragende, og vi skal gerne, om det ønskes, supplere de heri givne oplysninger ved personligt fremmøde.

Med venlig hilsen

S. P. T.

E. Vogt.

/ E. Borup.

Bilag 5.

Finansministerens bemærkninger til bilag 4.

Brancheforeningen for Sæbe-Parfumeri-Toilet- og Kemisk-Tekniske Artikler anmoder om ophævelse af afgiften af parfumer, toiletmidler m. v., subsidiært om, at afgiftssatsen må blive nedsat fra de nuværende 36 pct. til 18 pct. Det anføres, at afgiften betyder en overordentlig stor belastning for handelen med overvejende daglige forbrugsvarer, der indgår i den personlige hygiejne. Det fremhæves endvidere i henvendelsen, at der i EF ikke finder punktbeskatning sted af disse varer, og at den lempelse af rejsegodsreglerne, der sker ved Danmarks indtræden i EF, vil medføre urimelige konkurrencevilkår for branchen. Endelig er det anført, at en nedsættelse af afgiften vil medføre et forøget salg, således at provenutabet vil blive reduceret.

Hertil bemærkes:

Afgiften af parfumer, toiletmidler m. v. udgør 36 pct. af varens detailpris, inkl. afgiften, men ekskl. moms, hvilket svarer til 56 pct. af den ubeskattede detailpris. I for-

hold til engrosprisen ekskl. afgift andrager afgiften ca. 100 pct.

Afgiften indbragte i 1971-72 123 mill. kr. og skønnes i indeværende finansår at ville indbringe ca. 130 mill. kr.

Efter de gældende regler vil danske rejssende efter ophold i udlandet i mindst 3 døgn told- og afgiftsfrit kunne hjemføre parfume- og toiletvarer for indtil 350 kr. Ved ophævelse af 3 døgn reglen og forøgelse af værdigrænsen til 950 kr. vil mulighederne for told- og afgiftsfri indførsel blive væsentligt forøget. For parfumer er der dog i EF fastsat en mængdebegrænsning på 75 g og for toiletvand på $\frac{3}{8}$ liter.

Den af branchen foreslåede afgiftsnedsættelse til 18 pct. af detailprisen svarer til en nedsættelse til 22 pct. af den ubeskattede detailpris. Nedsættelsen vil, under forudsætning af uændret omsætning, medføre et provenutab for statskassen på 80-85 mill. kr. pr. år. Det er dog sandsynligt, at provenutabet vil blive reduceret noget ved et forøget salg af parfumevarer.

Bilag 6.

BUTIKSHANDELENS FÆLLESRAAD

Den 31. oktober 1972

Vedrørende forslag af 11. oktober 1972 til toldlov og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter.

Det er selvfølgelig uden for debat, at der skal gennemføres sådanne ændringer i toldloven og forbrugsafgifts-lovgivningen, som er en følge af Danmarks tilslutning til EF.

Efter Fællesraadets opfattelse må det imidlertid også være en selvfølge, at der gennemføres sådanne ændringer i vort afgiftssystem, som er nødvendige for, at EF's bestemmelser ikke medfører diskriminering af dansk handel og produktion.

Når det således er påkrævet at gennemføre en liberalisering af den afgiftsfrie indførsel af bordvine, hedvine og mousserende vine ved hver grænsepassage, bør der samtidig gennemføres en sådan nedsættelse af de interne danske vinafgifter, som er nødvendige for at udligne den konkurrencemæssige situation mellem vin indført ved grænsepassage og vin solgt her i landet.

Der skal ved hver grænsepassage kunne medtages 4 helflasker bordvin og 4 helflasker hedvin eller mousserende vin (herunder champagne). Det er uden for enhver tvivl — jfr. også erfaringerne fra tiden før 3-døgn reglens indførelse — at dette nye direktiv for rejsegods vil blive benyttet i et enormt omfang, hvis man ikke nedsætter de interne danske afgifter. Det bemærkes i denne forbindelse, at en sådan nedsættelse er i overensstemmelse med de for EF's afgiftspolitik fastlagte principper, der jo sigter imod generelle afgifter til fordel for afgifter på tilfældigt udvalgte varer.

Ifølge oplysninger fra Vinhandlerforeningen for Danmark vil der eksempelvis for billige spanske eller portugisiske rødvine, billige tyske hvidvine, bordeaux-vine, port-

vin og sherry samt champagne foreligge prisforskelle på ca. 20 kr., 25 kr., 40 kr., 37 kr. og 98 kr. ved indførsel som rejsegods af 4 flasker af hver af de anførte kategorier set i forhold til, hvad disse vil koste i Danmark med de gældende afgifter.

Der vil derfor blive etableret en enorm rejseaktivitet — til dels som pendulrejser — hvorved der vil blive indført store kvantiteter vin af private personer.

Butikshandelens Fællesraad skal derfor indtrængende henstille, at de danske afgifter mindst nedsættes med halvdelen. Dette skulle efter det nuværende afgiftsprovenu medføre et tab for statskassen på ca. 125 mill. kr., men dette tal er fiktivt. Der vil nemlig — hvis ikke de indenlandske afgifter nedsættes pr. 1. januar 1973 — ske det, at det indenlandske salg af vine vil blive voldsomt reduceret — måske halveret — og der vil derfor alligevel blive tale om et stort provenutab.

Endvidere skal påpeges, at lavere afgifter her i landet vil stimulere til et større forbrug, og at dette vil rette op på provenutabet.

For en ordens skyld skal endvidere nævnes, at en nedsættelse af vinafgifterne må følges af en procentuel nedsættelse af afgifterne på dansk frugtvin, da denne ellers vil blive beskattet højere end udenlandsk vin.

Det er imidlertid ikke kun på vinområdet, at de nye bestemmelser får alvorlig betydning for butikshandelen. I lovforslaget om forbrugsafgifter er man opmærksom herpå, idet man, for så vidt angår radioapparater m. m., foreslår bestemmelser „for at mod-

virke incitamentet til en forøget afgiftsfri indførsel". Dette i lovforslaget påpegede incitament gælder imidlertid i samme grad for parfumevarer og chokolade, såfremt man ikke foretager en afgiftsnedsættelse, der afbalancerer prisniveauet. Det er derfor nødvendigt, at der også på dette område — som er noget mere vanskeligt overskueligt — gennemføres en afgiftsnedsættelse.

Det bør ved vurderingen af denne sag også tages i betragtning, at ikke blot dansk erhvervsliv men også de forskellige befolkningsgrupper indbyrdes — alt efter bopæl og rejsemulighed — vil blive urimeligt forskelsbehandlet, hvis vore hjemlige afgifter ikke nedsættes.

Ved en vurdering af de principielle retningslinjer for afgiftsområdet må man ikke alene bedømme statskassens provenutab og diskrimineringen af danske forretningsdrivende og forbrugergrupper. En vigtig faktor

er også valutaforbruget, og det er uden for enhver tvivl, at dette vil blive forøget, hvis udenlandske produkter får en favørstilling i forhold til dansk fremstillede varer. De billige vine, parfumevarer og chokolade syd for den danske grænse vil være en magnet over for danske indkøbsrejser med den sidevirkning, at valutatabet — som følge af forhøjelsen af maksimumbeløbet fra 350 kr. til 950 kr. — vil komme til at ligge langt højere, end det bliver tilfældet, hvis det danske afgiftsniveau tilpasses EF-niveauet.

For en ordens skyld skal sluttelig påpeges, at der ved nedsættelse af afgifterne på de forskellige varer, som ovenfor foreslået, skal gennemføres en refusion af de varelagre, som forefindes hos de handlende på tidspunktet for afgiftsændringen, således som det også er foreslået for radioapparater m. m.

Vi skal herved anmode om foretræde for folketingsudvalget.

Med ærbødighed

p. f. v.

Axel Müller.

Formand.

T. Hecht-Nielsen.

Formand for De danske Handelsforeningers
Fælles-Organisation.

Holger Christensen.

Formand for De samvirkende Købmands-
foreninger i Danmark.

Bilag 7.

Finansministerens bemærkninger til bilag 6.

Butikshandelens Fællesråd henstiller, at lovforslaget ændres således, at vinafgifterne nedsættes til mindst det halve, og at der også foretages nedsættelser af afgiften af chokolade- og sukkervarer m. m. samt af afgiften af parfumer, toiletmidler m. v.

For så vidt angår vinen henviser Fællesrådet til oplysninger fra Vinhandlerforeningen om prisforskelle mellem Danmark og Tyskland (jfr. bilag 26) og fremhæver, at der uden en nedsættelse af vinafgifterne vil ske en voldsom reduktion af afgiftsprovenuet som følge af, at der vil blive indført store mængder afgiftsfri vin. Endvidere påpeges, at lavere afgifter her i landet vil stimulere til større forbrug, og at dette vil rette op på provenutabet.

Butikshandelens Fællesråd anfører endvidere, at de hensyn, der har ført til for-

slaget om en nedsættelse af afgiften på radioapparater m. v., også gør sig gældende for parfumevarer og chokolade.

Ved en sådan nedsættelse af vin-, parfume- og chokoladeafgifterne bør der efter Fællesrådets opfattelse indrømmes de handlende afgiftsrefusion for varelagre på samme måde som foreslået for radioapparater m. v.

Hertil bemærkes:

For så vidt angår ønsket om yderligere afgiftsned sættelser henvises til besvarelserne ad bilagene 20, 22, 26 og 4.

For vin og parfumevarer vil der i givet fald være behov for en afgiftsrefusion for varelagre. Det samme gør sig ikke gældende for chokoladevarer, idet der for disse varer kan forventes prisstigninger, der vil udligne den eventuelle afgiftsned sættelse.

Bilag 8.

ELEKTRONIKFABRIKANTFORENINGEN I DANMARK

Den 11. oktober 1972

Vedrørende punktafgiften på engrosværdien af radio- og tv-apparater m. v.

Foranlediget af, at der i dag fremsættes lovforslag om nedsættelse af ovennævnte punktafgift fra 20 pct. til 10 pct. med virkning fra 1. januar 1973, gældende de hidtil af afgiften omfattede varer med undtagelse af tv-modtagere, tillader undertegnede, Elektronikfabrikantforeningen, os at anmode om, at der gives repræsentanter fra foreningen foretræde for udvalget.

Vi vil for det første henvide til vore tidligere forhandlinger med finansministeriet og folketingets afgiftsudvalg, hvor vi gennem årene har plæderet for total afskaffelse af punktafgiften på vor branches varer, i de seneste år især med henvisning til de konkurrencemæssige virkninger for dansk industri i forhold til radioindustrien i de EF-lande, hvor der ikke findes en tilsvarende afgift.

Til illustration af disse henvendelser og forhandlinger vedlægges fotokopier af følgende materiale:

1. Vor skrivelse af 18. februar 1969 til daværende finansminister Poul Møller.¹⁾
2. Vor skrivelse af 19. maj 1970 med bilag til folketingsudvalget vedrørende forhøjelse af merværdiafgiften.²⁾
3. Referat af de fra vor side mundtligt fremsatte bemærkninger under foretræde den 29. januar 1971 for folketingsudvalget vedrørende forhøjelse af merværdiafgiften.
4. Industrirådets skrivelse af 11. marts 1971 til daværende finansminister Poul Møller.

5. Vor skrivelse af 12. maj 1971 til departementschef P. Gersmann.

Vi skal ikke ved denne lejlighed rekapitulere de argumenter, der er indeholdt i dette materiale, men koncentrere os om at fremhæve det uheldige og for branchen særdeles skadelige i, at afgiften alene nedsættes og ikke ophæves totalt, at nedsættelsen ikke omfatter tv-modtagere, og at nedsættelsen, efter det for os oplyste, først skal træde i kraft den 1. januar 1973.

Det er hævet over enhver tvivl, at afsætningen i branchen vil lide et væsentligt, for ikke at sige katastrofalt, afbræk ved en forud bekendtgjort afgiftsnedsættelse, der først skal træde i kraft om ca. 3 måneder.

Forbrugerne vil, forståeligt nok, i overvejende grad stille sig afventende med hensyn til anskaffelse af branchens varer i forventning om den prisnedsættelse, som afgiftsreduktionen vil indebære.

Ved samtidig at tilkendegive, at det påtænkes på et senere — ikke alt for fjernt — tidspunkt helt at ophæve punktafgiften, kan det forventes, at branchens afsætning i 1973 eller i en væsentlig del af dette år ligeledes vil være stærkt reduceret.

Virkningen heraf for den danske radioindustri netop i indgangsstadiet til De europæiske Fællesskaber vil selvsagt være særdeles alvorlige.

Henvisningen til, at de af afgiftsnedsættelsen omfattede varer lettere skulle kunne konkurrere over for den grænsehandel, der

¹⁾ Ikke optrykt.

²⁾ Optrykt i Folketingstidende 1969-70 B. 2457.

hidtil har fundet sted i ly af reglen om 350 kr. told- og afgiftsfri privat indførsel, og som i henhold til EF-aftalerne fremover vil finde sted inden for en beløbsgrænse på 950 kr., kan vi ikke godtage, idet en afgifts-nedsættelse på 10 pct. for gængse modeller af dansk fremstillede radiomodtagere og forstærkere ikke i de fleste tilfælde vil føre den danske udsalgspris ned under den nævnte 950 kr.-grænse.

Undladelse af at medtage tv-modtagere under afgifts-nedsættelsen må vi også finde uheldig som egnet til at forvride strukturen i branchens afsætningsmønster.

I øvrigt skal vi specielt med hensyn til grænsehandelen anføre, at en række i Tyskland markedsførte sort/hvide tv-modtagere kan forventes udbudt til priser, der ligger under den nævnte 950 kr.-grænse, hvorved det kan påregnes, at danske ved besøg over grænsen hjembringer sådanne modtagere, medens dansk fremstillede sort/hvide modtagere gennem en fritagelse for punktafgiften ville have en reel mulighed for at hindre

en sådan konkurrence via grænsehandelen.

Det er vort synspunkt, at skal en afgifts-nedsættelse, respektive en afgiftsophævelse, gennemføres, må den gennemføres med omgående virkning.

En trinvis nedsættelse, respektive en nedsættelse, der ikke medtager alle de af punktafgiften hidtil omfattede varer, vil med sikkerhed medføre de beskrevne følger for branchens afsætning her i landet.

Vi beder høfligst om, at der må blive givet repræsentanter for branchen, i første række direktør J. Chr. Sønderup, Bang & Olufsen A/S, som er formand for Radiobranchens Fællesråd og for Radiobranchens Leverandørforening, samt undertegnede, der er sekretær for disse 2 organisationer og for Elektronikfabrikantforeningen i Danmark, lejlighed til mundtligt af fremføre branchens synspunkter for udvalget.

Genpart af nærværende skrivelse er sendt til finansminister Henry Grünbaum samt til departementschef P. Gersmann.

Med ærbødighed

P. b. v.

S. Kahlke.

Sekretær.

Underbilag 1 til bilag 8.

Mundtligt fremsatte bemærkninger ved foretræde for folketingsudvalget vedrørende lovforslag nr. 179 om forhøjelse af merværdiafgiften.

(Elektronikfabrikantforeningen var repræsenteret af dir. J. Chr. Sønderup og dir. P. Selig).

Man gjorde opmærksom på, at branchen har kæmpet med denne afgift siden 1950, da der i en krisesituation blev gennemført punktafgift på en række varer. For radiobranchens vedkommende var der tale om afløsning af tidligere opkrævet kroneafgift pr. stk. radiorør. Den nye afgift har under forskellige former henholdsvis i engros- og detaildet og med fra tid til anden ændrede satser uden afbrydelse været i kraft i de forløbne ca. 20 år.

Indledningsvis henvises til den daværende finansminister Thorkil Kristensens bemærkninger i folketinget, da loven i marts 1951 blev forlænget for finansåret 1951-52, idet ministeren bl. a. sagde:

„Det, som i denne situation må være regeringens og rigsdagens pligt, er imidlertid at følge begivenhederne op, foretage en afvejning dels over, om man nu har grebet stærkt nok ind, for at balancen kan rettes op i tide, dels over, hvilken art af indgreb der virker mest ligeligt og samtidig med størst muligt omfang hemmer forbruget uden samtidig at hemme produktionen.

Jeg skal endnu kun sige, at den politik, der skal følges, på samme tid bør tage sigte på betalingsbalancen og inflationsproblemet.“

Der blev gjort opmærksom på, at af de dengang af loven omfattede varer var i mellemtiden alle andre end lige netop radio, fjernsyn og grammofooner fritaget for punktafgifter, f. eks. bl. a. gulvtæpper, fotografiske artikler, fyldepenne og pencils, lædervarer som kufferty, tasker, tegnebøger osv. samt køleskabe, støvsugere, bonemaskiner

etc., samt at radiobranchen ikke kunne se nogen forskel med hensyn til den forbrugsbegrænsende virkning af belastningen, når det drejede sig om de ovenfor specificerede kategorier, henholdsvis radiobranchens produkter.

Af den daværende finansministers udtalelser hæftede man sig i øvrigt fortrinsvis ved ordene: „..... hvilken grad af indgreb der virker mest ligeligt og samtidig med størst muligt omfang hemmer forbruget uden samtidig at hemme produktionen...“

Hertil føjedes fra branchens side den bemærkning, at stort set vist alle økonomer i dag er enige om, at forbrugsbegrænsning ved punktafgift på enkelte varegrupper ikke har den tilsigtede funktion, men blot til følge, at efterspørgslen retter sig mod andre goder. Derimod måtte man slå fast, at punktafgiften i dag i modsætning til det oprindeligt tilsigtede netop hæmmer produktionen med de konsekvenser, som er fremført i den udvalget forelagte skrivelse, nemlig nedslag i de danske virksomheders indtjeningsmulighed som følge af den begrænsede produktion og deraf følgende nedsatte seriestørrelser.

Konsekvenserne for dansk radioindustri konkurrencedygtighed såvel i eksportarbejdet som i konkurrencen med importsalget på hjemmemarkedet blev uddybet. Endvidere henvises til daværende folketingsmedlem og nuværende finansminister Poul Møllers udtalelse i folketinget, da den pågældende lov i maj 1952 på ny skulle forlænges, nemlig bl. a.:

„Hvis vi står over for dette, at disse hastelove, som blev gennemført i hurtig og hast i november 1950 og i marts 1951, bliver mere eller mindre permanente, tror jeg, man

meget nøje må overveje, om ikke varevalget har været ret tilfældigt dengang, om ikke i det hele taget vor indirekte beskatning har udviklet sig ved, at der er lagt lap på lap, efterhånden som man kom fra krise til krise, og om ikke det ville være rigtigt, at man samtidig med skattereformen undersøgte problemet, om vore indirekte afgifter hviler rationelt, hviler på de rigtige varegrupper.“

Endvidere har finansminister Poul Møller i sin ministertid, nemlig den 17. januar 1969, i tv-udsendelsen „Før fyraften“ været interviewet angående radiobranchens særlige punktafgift, og fra denne lejlighed skal citeres:

Intervieweren: „Er der nogen rimelig begrundelse for afgiften på radio og fjernsyn, ud over at den giver penge i statskassen?“

Finansministeren: „Nej, men det er vel også en ganske rimelig begrundelse“

Senere hen i interviewet:

Finansministeren: „ jeg vil ikke på forhånd sige, at der er nogen, jeg ikke vil tale med, naturligvis ikke, men jeg vil da så finde ud af, hvordan jeg kan få dækning på anden måde, på andre afgifter. Det er jo ikke således, at indkomstskatten er lav i Danmark, den er man jo heller ikke ude efter at få forhøjet.“

Endelig fremførtes det, at det gang på gang i folkettinget af repræsentanter for alle partier har været fremført, at radio og tv på ingen måde kan betragtes som luksus, men at man tværtimod fra statsmagtens side gang på gang simpelt hen har forudsat folks pligt til at lytte til radio og se på fjernsyn, når det drejer sig om myndighedernes bekendtgørelser og disses fortolkning.

Endvidere har der været gjort opmærksom på det selvmodsigende forhold, at det offentlige samtidig med at have formuleret Danmarks Radios kulturfremmende pligter beskatter de medier, der skal modtage de pågældende udsendelser.

Endelig har spørgsmålet om grænsehandelens urimeligheder, som er en følge af punktafgiften, også gentagne gange været

omtalt i folkettinget med henvisning til, at radiobranchens varer var blevet gjort til „første klasses smuglervarer“.

Radiobranchens repræsentanter nævnte også de bemærkninger, som udvalget vedrørende Danmarks forhold til De europæiske Fællesskaber har fremsat om radiobranchens forhold i forbindelse med Danmarks tilslutning til fællesmarkedet, og vi citerer fra rapporten 1967, bind I, side 181:

„Det kan i denne forbindelse påpeges, at der blandt de industrigrene, som sandsynligvis stilles over for de betydeligste tilpasningsproblemer, er brancher, hvis produkter er belagt med høje indenlandske afgifter, nemlig radio- og fjernsynsindustrien samt tobaksindustrien.“

Og dette synspunkt blev på ny fremført i den supplerende rapport, der omhandler udviklingen i 1969.

Fra radiobranchens repræsentanters side blev der ikke lagt skjul på, at denne industri ifølge sagens natur med nye varekategorier som f. eks. farve-tv står foran en forøget aktivitet, men det bør understreges, at dette jo ikke hjælper industrien, idet det er den relative stilling i forhold til udenlandske virksomheder, der er de dominerende konkurrenter både på hjemmemarkedet og i eksporten, der er det afgørende. Og disse udenlandske virksomheder nyder i endnu højere grad fordel af den nævnte udvikling, dels i kraft af, at de fleste relevante lande er startet tidligere med farve-tv end Danmark, og dels i kraft af deres umådeligt meget større hjemmemarked.

Afsluttende tillader man sig fra radiobranchens side at bemærke, at man selvfølgelig er klar over, at der er umådelige fiskale problemer forbundet med visse punktafgiftsområder, f. eks. biler/benzin, henholdsvis vin/spirituosa/tobak, men at vi måtte fastholde, at det provenu af størrelsesordenen 50-60 mill. kr., der var tale om for vor branches afgifter, er så ringe, at det kun er en lille del af den marginal, der må regnes med, når man budgetterer momsindtægter, kasseoverskud etc.

Underbilag 2 til bilag 8.

INDUSTRIRÅDET

Den 11. marts 1971.

Ved de drøftelser, som har fundet sted i forbindelse med spørgsmålet om dansk medlemskab af Fællesmarkedet mellem Industrirådet og medlemmer af regeringen, først og fremmest markedsministeren, er der blevet givet udtryk for, at regeringen principielt er indstillet på, ud over at varetage dansk industris interesser ved forhandlingerne med Fællesmarkeds-myndighederne, også at overveje ændringer af danske forhold, som måtte bevirke, at danske virksomheder ved medlemskab af EEC ville blive ringere stillet end deres konkurrenter i EEC-landene.

Industrirådet skal under henvisning hertil tillade sig at drage punktafgifterne ind i billedet, hvor Danmark dels har sådanne afgifter på varer, som ikke er belagt med punktafgifter i EEC-landene, dels på en række varer har væsentligt højere afgifter end i EEC-landene.

Man skal ved denne lejlighed ikke beskæftige sig med de danske punktafgifter ud fra ethvert synspunkt med relation til dansk medlemskab af EEC, men først og fremmest med de punktafgifter, som ikke findes tilsvarende i Fællesmarkedslandene.

Danske industrivirksomheder, der fremstiller varer, som er pålagt punktafgifter —

mens tilsvarende eller beslægtede varer, hvormed de konkurrerer i forbruget, ikke er det — og som ikke er punktbeskattede i EEC-landene, har gennem en længere periode haft ringere udviklingsmuligheder end tilsvarende virksomheder i Fællesmarkedslandene. Ved dansk medlemskab, hvor told og andre handelshindringer falder bort, bringes virksomheder i Danmark og Fællesmarkedslandene i direkte konkurrence. Som følge af punktbeskatningen vil danske virksomheder imidlertid være svagere stillet end deres EEC-konkurrenter, både for så vidt angår produktionsomfang, produktudvikling og finansiell styrke, hvilket kan få alvorlige konsekvenser for de danske virksomheder såvel på det danske hjemmemarked som ved eksport til Fællesmarkedslandene.

Industrirådet skal på denne baggrund henstille, at sådanne punktafgifter tages op til overvejelse i lys af Danmarks mulige eller sandsynlige medlemskab af Fællesmarkedet med henblik på at stille danske virksomheder på lige fod med deres konkurrenter i Fællesmarkedet. Man skal endvidere henstille, at en sådan ligestilling gennemføres fra det tidligst mulige tidspunkt.

P. R. V.

C. Hill-Madsen.

Herr finansminister Poul Møller, K.
Finansministeriet.

Underbilag 3 til bilag 8.

ELEKTRONIKFABRIKANTFORENINGEN I DANMARK

Den 12. maj 1971

Angående punktafgiften, 20 pct. af engrosværdien af radio- og tv-apparater m. m.

Med Industrirådets skrivelse af 11. marts 1971 til finansministeren henstilles, at visse punktafgifter tages op til overvejelse i lys af Danmarks mulige eller sandsynlige medlemskab af Fællesmarkedet med henblik på at stille danske virksomheder på lige fod med deres konkurrenter i Fællesmarkedet, idet man endvidere henstiller, at en sådan ligestilling gennemføres fra det tidligst mulige tidspunkt.

Således foranlediget gør vi opmærksom på, at den gruppe af vore medlemmer, der fremstiller radio- og tv-apparater henholdsvis komponenter til sådanne apparater, hører til de virksomheder, der som følge af en særlig dansk punktafgift gennem en længere årrække har haft ringere udviklingsmuligheder end tilsvarende virksomheder i fællesmarkedslandene.

Til belysning af vor industris problemer tillader vi os at henvise til vor skrivelse af 19. maj 1970 (med bilag) til folketingsudvalget vedrørende lovforslag nr. 179 om forhøjelse af merværdiafgiften. Endvidere vedlægger vi et notat om de ved foretræde for det nævnte udvalg mundtlig fremsatte bemærkninger.

Som det fremgår heraf er vor industri såvel stærkt importkonkurrerende som eksportindustri, idet ca. halvdelen af vor produktion afsættes på hjemmemarkedet og ca. halvdelen eksporteres. Vore betydeligste konkurrenter har domicil i fællesmarkeds-

lande med deraf følgende fordel af et uforholdsmæssigt meget større hjemmemarked. Når 20 pct. punktafgiften på radio og fjernsyn formindsker afsætningen af disse varer ved at dreje forbruget over på andre varige forbrugsgoder, rammer det de 6 fællesmarkedsstyrede virksomheder, der tilsammen dækker op mod 50 pct. af det danske marked, meget lidt, idet Danmark nu engang er en forsvindende lille del af deres totalmarked, medens det rammer med stor vægt for de 3 danske virksomheder, der tilsammen afsætter ca. 50 pct. af deres produktion i Danmark.

Tilsvarende betragtninger gælder for indsnævringen af fortjenstmarginalen. Følgerne af punktafgiftens prispres og deraf resulterende mindre indtjening falder med stor vægt på de danske virksomheder. De kæmper i forvejen hårdt for at gennemføre en rimelig grad af selvfinansiering, der er den første betingelse for at skaffe kapital til at finansiere al videre udvikling. For de udenlandske virksomheder er der derimod kun tale om nålestik.

Da punktafgiften for radio- og tv-apparater således stiller de danske virksomheder dårligere end deres EEC-konkurrenter, både hvad angår produktionsomfang og finansiel styrke, anmoder vi på ny om at lade dennes ophævelse indgå med høj prioritering i de overvejelser, der finder sted på dette område.

Hr. departementschef P. Gersmann, finansministeriet.

Bilag 9.

Finansministerens bemærkninger til bilag 8.

Elektronikfabrikantforeningen i Danmark henstiller, at lovforslagets § 9 ændres således, at afgiften for radioapparater m. v. afskaffes helt, samt at også afgiften for fjernsynsmottagere afskaffes. Foreningen henviser til, at den danske radiobranche er dårligt stillet i konkurrencen med andre EF-lande, hvor en tilsvarende afgift ikke findes, især efter 1. januar 1973, hvor grænsen for rejsendes adgang til at indføre varer told- og afgiftsfrit forhøjes fra 350 kr. til 950 kr.

Foreningen anmoder endvidere om, at afgiftsnedsettelsen får omgående virkning. En udsættelse af lovens ikrafttræden menes at ville bevirke en stagnation i branchens afsætning, idet publikum vil forvente, at en nedsættelse af afgiften fører til et prisfald for de pågældende varer.

Hertil bemærkes:

Allerede under den gældende værdigrænse på 350 d. kr. vil danske på rejse i udlandet kunne hjemføre en transportabel radio uden told og afgift. En radio af mærket Grundig Melodi Boy kan efter her foreliggende oplysninger købes i Flensborg for 161 DM = 347,76 d. kr. (kurs 1 DM = 2,16 d. kr.). Detailprisen i Danmark (den danske importørs vejledende detailpris) for en tilsvarende vare angives til 985 d. kr.

Ved en forøgelse af værdigrænsen til 950

d. kr. vil disse muligheder for told- og afgiftsfri indførsel som rejsegods blive forøget, og antagelig vil også en del almindelige radioapparater falde inden for den værdigrænse. Om de kvalitetsmæssige bedre radioapparater kan erhverves i Tyskland for under 950 d. kr., er dog tvivlsomt. F. eks. er detailprisen i Flensborg for en radio af mrk. SABA HI-FI Stereo Tuner TS 80 DM 598 = 1.291,68 d. kr. Den nævnte modtager kan antagelig sammenlignes med den danske Eltra HI-FI 1515 AM-FM til en detailpris af 2.060 d. kr.

Almindelige fjernsynsmottagere (sort-hvid bordmodel) koster i Flensborg 600-650 DM, f. eks. Blaupunkt Tarragona DM 648 = 1.399,68 d. kr. og SABA Schauinsland T 242 DM 634 = 1.369,44 d. kr. Der sælges imidlertid også billigere sort-hvide fjernsynsmottagere af mindre kendte mærker i varehuse i Flensborg til priser fra 460-500 DM = 993,60 d. kr. til 1.080 d. kr. Under 950 kr.-grænsen sælges der i Flensborg transportable fjernsyn til priser f. eks. på 298 DM = 643,68 d. kr. og 398 DM = 859,68 d. kr.

Man kan være enig med foreningen i, at branchens afsætning må forventes at stagnere, hvis køberne forventer et prisfald på tidspunktet for afgiftsnedsettelsen, og at det er ønskeligt, at afgiftsnedsettelsen træder i kraft så hurtigt som muligt.

Bilag 10.

ELEKTRONIKFABRIKANTFORENINGEN I DANMARK

Den 1. november 1972

Vedrørende F. 54, forbrugsafgifter. Punktafgiften på radio m. v.

Idet vi henviser til vor skrivelse af 11. f. m. til udvalget og drøttelserne under foretrædet i dag for udvalget, skal vi nedenfor kort præcisere branchens ønsker i relation til ovennævnte forslag:

1. Det er branchens synspunkt, at punktafgiften bør bortfalde helt for de af 20 pct.-afgiften omfattede varer (radio, tv og pladespillere).
2. Såfremt tv-modtagere ikke kan omfattes af lovforslaget, er det branchens ønske, at punktafgiften bortfalder helt for de af forslaget omfattede varer (radio og pladespillere).
3. Under alle omstændigheder bør en afgiftsnedsættelse, respektive bortfald, træde i kraft med omgående virkning af hensyn til at undgå en væsentlig nedgang i branchens salg til forbrugerne i tiden mellem forslagets fremsættelse og lovens ikrafttræden.
4. For detailhandelens vedkommende er det som påpeget af væsentlig betydning, og vel i øvrigt også rimeligt, at den i lovforslagets § 12, stk. 2, fastsatte frist for indsendelse af opgørelse til brug for af-

giftsgodtgørelse forlænges fra 8 til 15 dage.

5. Endvidere må det være rimeligt, at afgiftsgodtgørelsen modregnes i den omsætningsafgift, der forfalder til betaling den 20. februar 1973 (oktober kvartal 1972), og ikke, som anført i lovforslaget, den 20. maj 1973 (januar 1973).

Til belysning af virkningen af punktafgiftens nedsættelse til 10 pct. og virkningen af punktafgiftens totale bortfald for de af lovforslaget omfattede varer i relation til afgiftsprovenuet skal vi anføre følgende:

Vi er gået ud fra, at afgiften i budgettet for indeværende finansår er anslået til 90 mill. kr.

Det er nævnt i lovforslaget, at provenutabet på årsbasis kan anslås til 30 mill. kr. ved nedsættelse af afgiften fra 20 pct. til 10 pct. for radio og pladespillere.

Den vægt, hvormed radio og pladespillere indgår i omsætningen af de med 20 pct.-afgiften belagte varer, er ca. 37½ pct.

Af det nævnte provenu på 90 mill. kr. skulle en total afskaffelse af punktafgiften således føre til en reduktion på ca. 34 mill. kr.

Med ærbødighed

S. Kahlke.

Sekretær.

Bilag 11.

Finansministerens bemærkninger til bilag 10.

Elektronikfabrikantforeningen i Danmark præciserer, at branchen primært ønsker, at afgiften i henhold til lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger bortfalder i sin helhed, subsidiært at afgiften af de af lovforslaget omfattede varer bortfalder helt. Endvidere ønsker foreningen, at nedsættelsen af afgiften, respektive dens bortfald, træder i kraft omgående, og at den i lovforslagets § 12, stk. 2, fastsatte frist for indsendelse af opgørelse til brug for afgiftsgodtgørelse forlænges fra 8 til 15 dage, samt at afgiftsgodtgørelsen ydes i forbindelse med afregningen for oktober kvartal 1972 og ikke som foreslået (lovforslagets § 12, stk. 3) januar kvartal 1973. Endelig oplyser foreningen, at radiomodtagere m. m. kun repræsenterer ca. 37½ pct. af den samlede afgiftspligtige omsætning, og foreningen beregner herefter provenutabet ved en afskaffelse af afgiften på radiomodtagere m. m. til ca. 34 mill. kr.

Hertil bemærkes:

Man kan gå ind for, at fristen for indsendelse af opgørelse til brug for afgiftsgodtgørelse forlænges fra 8 til 15 dage. Det vil derimod af administrative grunde være vanskeligt at yde denne godtgørelse i forbindelse med afregningen for oktober kvartal, hvilket i forstærket grad vil gøre sig gældende, hvis opgørelsesfristen forlænges til 15 dage.

Ved skønnet over provenutabet må man, som anført i besvarelsen af spørgsmål 10 (bilag 1), gå ud fra et provenu på 120 mill. kr. i 1973-74, således at en afskaffelse af afgiften på radiomodtagere m. m. ville medføre et provenutab på 46 mill. kr., hvis foreningens oplysning om afsætningen lægges til grund.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen ad bilag 8 (bilag 9).

Bilag 12.**FORENINGEN AF DANSKE IMPORTØRER I CHOKOLADE-
OG KONFEKTURE-BRANCHEN**

Den 1. november 1972

**Forslag til lov om ændring af forskellige bestemmelser om forbrugsafgifter; her lov om
afgift af chokolade- og sukkervarer m. m.**

Af ovennævnte lovforslags § 6 fremgår, at man i afgiftsmæssig henseende agter at beholde forskelsbehandlingen på to produkter, der på lige fod anvendes af forbrugerne.

Det ene produkt er mælkepulver med indhold af kakao, der anvendes til fremstilling af kakaodrikke ved tilsætning af vand. Det andet produkt er et „instant“ kakaopulver, uden indhold af mælkepulver, der anvendes til fremstilling af kakaodrikke ved tilsætning af frisk mælk.

Indtil afgiftsfritagelsen for mælkepulveret med indhold af kakao blev gennemført i for-

året 1971, var det kakaopulveret uden indhold af mælk, der blev foretrukket af forbrugerne. Den gennemførte afgiftsfritagelse for varen med indhold af mælkepulver har imidlertid medført en så stor prisforskel i priserne på de to produkttyper, at forbrugerne nu af prismæssige grunde vælger den afgiftsfrie vare.

Vi skal derfor henstille til udvalget, at det foreliggende lovforslag ændres derhen, at alle former for „instant“ kakaopulver, med eller uden indhold af mælkepulver, bliver ligestillede i afgiftsmæssig henseende.

Med venlig hilsen

Leif Thomsen.

Sekretær.

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

Bilag 13.**Finansministerens bemærkninger til bilag 12.**

Foreningen af Danske Importører i Chokolade- og Konfektur-Branchen henstiller, at lovforslaget ændres således, at alle former for „instant“ kakaopulver, med eller uden indhold af mælkepulver, bliver ligestillede i afgiftsmæssig henseende.

Hertil bemærkes:

Der henvises til besvarelsen ad bilag 16 (bilag 17).

Bilag 14.

FORENINGEN AF DANSKE KAFFEBRÆNDERIER

Den 1. november 1972

Vor forening, der repræsenterer en betydelig del af kaffeomsætningen i Danmark, må alvorligt protestere over for den foreslåede kaffeafgift.

Vi skal til støtte herfor anføre følgende:

Danmark skal i henhold til den internationale kaffeoverenskomst af 1968 — som Danmark er medunderskriver af — tilstræbe at gennemføre toldreduktioner for kaffe og tage andre forholdsregler til fjernelse af hindringer for et øget forbrug (overenskomstens artikel 47). Det forekommer på denne baggrund uforståeligt, at Danmark går den modsatte vej og nu foreslår indførsel af en speciel kaffeafgift, som vil modvirke et større kaffe-forbrug på et tidspunkt, da dette kunne være blevet forøget som en naturlig følge af den toldnedsættelse, der er knyttet til vor EF-tilslutning og til de arrangementer i forhold til udviklingslandene, som er under etablering i Fællesmarkedet, jfr. også bestemmelserne herom i toldloven.

Den for nogle år siden gennemførte ordning, hvorefter en stigende del af den danske kaffetold skulle gå til Industrialiseringsfonden for Udviklingslandene er unaturlig. Der sker her en „øremærkning“ af statens

indtægter, som ikke er sædvanlig. Hertil kommer, at kaffeafgiften, ligesom hidtil tolden, belastes varer fra lande, som ikke — eller i hvert fald ikke i forholdsvis samme grad som afgiftsprovenuet — får glæde af den etablerede ordning. Vor forening tager ikke på nogen måde afstand fra støtte til udviklingslandene og ej heller fra den omtalte industrialiseringsfond, men Danmarks bidrag på disse områder bør på sædvanlig måde ske over det generelle statsbudget.

Vi skal også påpege, at Sverige har nedtrappet kaffetolden, først og fremmest fordi man følte sig forpligtet hertil i henhold til den internationale kaffeoverenskomst. Dette har så ydermere betydet, at danske handlende er blevet diskrimineret i forhold til svenske handlende, idet danske forbrugere i stort omfang køber kaffe i Sverige.

I øvrigt skal vi påpege, at efterhånden som kaffetolden forøges til 9,6 pct. (fra de foreslåede 7 pct. pr. 1. januar 1973) vil det samlede provenu stige, og der bør derfor under alle omstændigheder gennemføres en reduktion af kaffeafgiften i takt med toldens forøgelse.

Med ærbødighed

p. f. v.

S. Fischer-Knudsen,
formand.

Til folketingsudvalget vedrørende finansministerens forslag af 11. oktober 1972 til toldlov og lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter.

Bilag 15.

Finansministerens bemærkninger til bilag 14.

Foreningen af Danske Kaffebærere protesterer mod indførelse af en kaffeafgift. Foreningen henviser til artikel 47 i den af Danmark tiltrådte internationale kaffeoverenskomst, der indeholder en henstilling om at gennemføre toldreduktioner og fjerne andre hindringer for et øget kaffeforbrug.

Foreningen giver udtryk for den opfattelse, at Danmarks støtte til udviklingslandene ikke bør ske ved en „øremærkning“ af statens indtægter, men bør afholdes over det almindelige statsbudget.

Foreningen peger endvidere på, at den lavere kaffebeskatning i Sverige har medført, at danske rejsende i betydeligt omfang har indkøbt kaffe i Sverige, hvorved de danske handlende diskrimineres.

Subsidiært ønsker foreningen en reduktion af kaffeafgiften, efterhånden som EF-tolden på kaffe forhøjes fra 7 pct. til 9,6 pct.

Hertil bemærkes:

Danmarks forpligtelse i henhold til den internationale kaffeoverenskomst indeholder efter dansk opfattelse ikke nogen forpligtelse til at afvikle tolden, der danner grundlag for industrialiseringsfonden.

Det danske kaffeforbrug er pr. indbygger meget højt og har holdt sig ret uforandret

uanset betydelige prissvingninger. Der er næppe grund til at antage, at en formindskelse af den samlede told- og afgiftsbelastning vil medføre nogen mærkbar forøgelse af kaffeforbruget eller de kaffeproducerende landes eksportpriser.

For så vidt angår rejsendes indførsel af kaffe kan oplyses, at ifølge de for EF gældende rejsegodsregler vil rejsendes indførsel af kaffe fra 1. januar 1973 være kvantitativt begrænset, nemlig til 750 g fra et EF-land og 500 g fra tredjeland.

Kaffepriserne i Sverige er lavere end her i landet. Det skyldes dels, at Sverige har lavere beskatning af kaffe end Danmark, dels at der i Sverige, så vidt vides, er lavere avancer på kaffe end her. Det kan oplyses, at Vesttyskland på den anden side har væsentlig højere afgift på kaffe end Danmark.

Med hensyn til foreningens anmodning om en nedtrapning af kaffeafgiften ved en forventet toldforhøjelse kan oplyses, at den legale EF-told på rå kaffe udgør 9,6 pct., der imidlertid er suspenderet til 7 pct. for en ikke tidsbegrænset periode. Der kan således intet siges om, hvornår tolden vil blive forhøjet, eller om den overhovedet vil blive det.

Bilag 16.

FREIA A/S CHOKOLADE

Den 20. oktober 1972

Vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter.

Idet vi henviser til ovennævnte lovforslags § 6, stk. 1, 2. afsnit, vedrørende afgiftsfritagelse for mælkepulvere med indhold af kakao, der udelukkende falholdes som bestemt til fremstilling af kakaodrikke, skal vi herved høfligst tillade os at henlede folketingsudvalgets opmærksomhed på nedenstående.

Vort firma har gennem flere år solgt kakaoproduktet „O'Boy“ i såvel Norge, Sverige som Danmark. „O'Boy“ består af 20 pct. kakao, ca. 80 pct. sukker samt nogle smagsstoffer, men intet mælkepulver.

Størstedelen af de kakaopulverprodukter, der sælges på det danske marked, er iblandet 5-20 pct. skummetmælkspulver. Disse produkter har også efter den hidtil gældende lov kun været beskattet af kakaoinholdet, mens tilsvarende produkter, som f. eks. vor „O'Boy“, der ikke er tilsat mælkepulver, både efter den hidtil gældende lov og efter lovforslaget vil blive beskattet af den totale vægt.

Kriteriet for om disse pulvere (begge typer skal røres op med *mælk* for at blive drikbare) skal belægges med afgift eller ej, er efter vor opfattelse diskriminerende, idet begge produkttyper er nøjagtig ens på konsumtionstidspunktet.

Ovennævnte forhold gør sig ligeledes gældende med hensyn til kakao- og chokolade-

mælk samt andre kakaoholdige mælkeprodukter, der er færdigfremstillet til forbrug, nævnt i lovforslagets § 6, stk. 2, 3. afsnit, idet kriteriet for afgiftsfritagelsen her hviler på *tidspunktet* for mælkens iblanding. Vort produkt uden tilsætning af mælkepulver og det færdigfremstillede mælkeprodukt er i det øjeblik de konsumeres nøjagtig ens. Med andre ord er det altså tidspunktet for tilsætning af *mælk*, der er afgørende for, om der svares chokoladeafgift eller ej.

Til folketingsudvalgets orientering kan vi oplyse, at samtlige produkttyper, også dem uden mælkepulver, er fritaget for afgift i både Norge og Sverige.

Normalt vil pulverprodukter der skal blandes med mælk være de mest populære. Således er f. eks. 2.700 tons ud af de i alt 3.000 tons, der sælges i Sverige til at blande med mælk, mens samtlige ca. 900 tons der sælges i Norge er til at blande med mælk.

Vi tillader os høfligst at henstille til folketingsudvalget, at lovforslaget ændres således, at forbrugeren stilles frit med hensyn til, om hun ønsker at blande pulveret med frisk mælk, vand, eller om hun ønsker at købe produktet færdigblandet. Under ingen omstændigheder kan det være rigtigt, at en statsafgift forrykker konkurrenceforholdet, således at forbrugeren af prismæssige grunde tvinges til at købe en bestemt produkttype.

Venligst
FREIA CHOKOLADE A/S

P. Willumsen.

Bilag 17.**Finansministerens bemærkninger til bilag 16.**

Freia Chokolade A/S henstiller, at lovforslagets § 6, pkt. 2, ændres således, at også andre pulvere end de i § 1, stk. 2, pkt. 3, i lov om afgift af chokolade- og sukkervarer (ifølge ændringsforslaget: § 1, stk. 2, pkt. 2) omhandlede mælkepulvere fritages for afgift.

Selskabet anfører, at det sælger et pulver, benævnt „O'Boy“, der består af 20 pct. kakao, ca. 80 pct. sukker samt nogle smagsstoffer, og at der iblandes mælk, når varen skal tilberedes til drikkebrug. Dette pulver beskattes såvel efter gældende lov som efter lovforslaget på grundlag af den totale vægt, medens mælkepulvere med indhold af kakao kun beskattes af kakaoinholdet. Efter selskabets opfattelse er det diskriminerende og

konkurrenceforrykkende, at tidspunktet for tilsætning af mælk skal være afgørende for, om varen som helhed eller kun kakaoinholdet beskattes.

Hertil bemærkes:

Det må erkendes, at fritagelsesbestemmelsen i den nuværende udformning skaber en ulighed i konkurrencen. Det kan i denne forbindelse oplyses, at indholdet af mælk i de omhandlede mælkepulvere i visse tilfælde kun har udgjort ca. 5 pct. Man vil herefter kunne gå ind for, at pulvere som de omhandlede — også uden indhold af mælk — alene beskattes af kakaoinholdet.

Bilag 18.

AKSEL HOLM ESSENSFABRIK

Den 4. november 1972

I fortsættelse af personligt foretræde for udvalget fremsender vi herved følgende oplæg:

F. 54. § 6. Chokolade- og sukkervarer.

1. § 1, stk. 5. Fritagelse for afgift efter denne lov (ønskes) også:

Industriprodukter, hvor fedtfattig kakao alene anvendes som farvestof i halvfabrikater og er uden væsentlig indvirkning for færdigproduktets smag.

2. § 1, stk. 3. Ændres indhold af kakao udgør mindre end henholdsvis 50 pct., 5 pct., 25 pct. og 5 pct. af varens vægt

I dag indeholder flere industriprodukter som anvendes i fødevarer brune anilinfarvestoffer. Disse kan mange steder ændres til kakao, såfremt fritagelse finder sted.

For eksporten vil det være en stor lettelse. I dag må visse brune anilinfarver ikke være i eksportvarer. Et brunt anilinfarvestof må i dag anvendes i Danmark og England, men ikke i EEC, her skal anvendes andre godkendte anilinfarvestoffer, og sådan kan det ændres fra land til land, men ingen lande har forbud, når farvestoffet er kakao.

I dag foreligger der heller ikke tilstrækkelig teknologisk begrundelse vedrørende giftvirkningerne på fødevareproduktionen for visse brune anilinfarver, hvorfor reglerne om anvendelse siden 1958 derfor er ændret flere gange.

Vort forslag om kakao, 5 pct. tilsætning, bør medtages ved denne lovændring, idet det også må være folketingsudvalgets opgave at fremme produktionen af giftfrie levnedsmiddelprodukter.

Med venlig hilsen

Aksel Holm.

Aksel Holm - Essensfabrik.

Folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

Bilag 19.**Finansministerens bemærkninger til bilag 18.**

Aksel Holm-Essensfabrik har i fortsættelse af personligt fremmøde i skatte- og afgiftsudvalget anmodet om, at halvfabrikata til levnedsmiddelbranchen, hvortil er anvendt kakao for at opnå en farvevirkning, holdes uden for afgiftspligten. Det anføres, at man ofte for at opnå en sådan farvevirkning anvender visse brune anilinfarvestoffer, men at dette kan give vanskeligheder, fordi de lande, hvortil færdigvaren eksporteres, har forskellige bestemmelser om, hvilke farvestoffer der er tilladt.

Hertil bemærkes:

Det er for departementet oplyst, at fabrikken er interesseret i to specielle produkter, nemlig vanille-pulver og vanille-sukker, som sælges til biscuitfabrikker til fremstilling af f. eks. vanillekranse. Varene

har et indhold af kakao på henholdsvis 4,5 pct. og 0,7 pct. De er afgiftspligtige efter loven om afgift af chokolade- og sukker-varer som kakaopræparater. Uden indhold af kakao vil de muligvis være afgiftspligtige som sukkervarer. Til et kg småkager = 250 stk. bruges 1 g af de omhandlede pulvere svarende til, at afgiften belaster 250 småkager med i alt 0,6 øre.

Man vil herfra være betænkelig ved, at de omhandlede varer bliver fritaget for afgift.

Ved afgørelsen af, hvilke varer der kan og bør holdes uden for afgiftspligten, har der været lagt vægt på, at en uheldig konkurrenceforvriddning mellem varer så vidt muligt burde undgås. For de her omhandlede varers vedkommende synes der ikke at være tale om en sådan forvriddning.

Bilag 20.

LANDSFORENINGEN AF CHOKOLADE- OG SUKKERVAREFABRIKANTER AF 1930 SUKKERVARE- OG CHOKOLADEARBEJDERNES FORBUND

Den 13. oktober 1972

Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m.

Med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber har finansministeren den 11. ds. fremsat forslag til lov om ændring af forskellige forbrugsafgifter, herunder ændring i lov om afgift af chokolade- og sukkervarer.

De ændringer, finansministeren har foreslået i chokoladeloven, går ud på at gennemføre en udvidelse af det *afgiftsfri* vareområde, således at færdige mælkeprodukter samt budding- og kagepulver med indhold af kakao fremtidig vil kunne forhandles uden erlæggelse af afgift.

Det er med undren og beklagelse, at chokolade- og sukkervarebranchen bliver bekendt med en sådan udvidelse af det afgiftsfri vareområde, uden at der samtidig tages skridt til en *totalaftrapning* af afgiften, og vi skal derfor indtrængende henstille til udvalget, at ændringsforslaget også kommer til at indeholde forslag til ændring af chokoladelovens § 2: Afgiftssatsen, således at der nu sker en stærkt påkrævet *nedsettelse* af denne.

Ud over den række af argumenter, som vi tidligere har fremsat, skal vi fremhæve følgende punkter:

1) Ved Danmarks indtræden i EF vil to af vore vigtige råvarer, sukker og glucose, stige ganske betydeligt.

For sukkerets vedkommende har vi allerede fra handelsministeriet fået meddelelse om, at vi ikke, som det er tilfældet i Eng-

land, kan få en optrappingsordning, men at vi fra 1. februar 1973 skal arbejde med fællesmarkedets pris på sukker, hvilket med sukkerpriserne i dag vil betyde en stigning på ca. 40 øre pr. kg.

For glucosens vedkommende er forholdet det, at vor branche hidtil har kunnet importere denne vare toldfrit. Den vil nu blive belagt med en told, der fra 1. februar 1973 beløber sig til 4 regningsenheder, svarende til ca. 31 øre pr. kg.

Sådanne stigninger vil medføre betydelige stigninger i forbrugerpriserne; men det vil være muligt at udligne disse stigninger gennem en *nedsettelse af afgiften* på chokolade- og sukkervarer.

Det skal bemærkes, at der — uanset ensartede råvarepriser i EF — stadig vil være tale om et misforhold, idet chokolade- og sukkervarer ikke beskattes tilsvarende i andre EF-lande.

2) Branchens eksport er i stadig stigning og har i 1971 oversteget importen. Flere af branchens virksomheder har påbegyndt et samarbejde for yderligere udvidelse af eksporten, bl. a. med en stor dansk, fælles udstilling i Vesttyskland først i februar 1973.

En sådan udvidelse af vor eksport må imidlertid bygge på et stabilt hjemmemarked med arbejdsvilkår, der gør det muligt for branchen at udvikle nye produkter.

3) Den udvidede grænsehandel frembyder overordentlig store problemer for den dan-

ske chokolade- og sukkervareindustri, og vi kan henvise til, at der over for departementet for told- og forbrugsafgifter er fremlagt en række tal som dokumentation for dette uheldige forhold.

4) Den meget stærke brancheglidning,

Landsforeningen af Chokolade- og
Sukkervarefabrikanter af 1930.

K. D. Jakobsen.
Formand.

hvor en række vareområder unddrager sig beskatningen, påfører vor branche en urimelig konkurrence.

Vi vil gerne have lejlighed til over for udvalget mundtligt at uddybe vor henvendelse og anmoder høfligst om foretræde.

Sukkervare- og Chokoladearbejdernes
Forbund.

Mogens Andersen.
Formand.

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

Bilag 21.

Finansministerens bemærkninger til bilag 20.

Landforeningen af Chokolade- og Sukkervarefabrikanter af 1930 og Sukkervare- og Chokoladearbejdernes Forbund har i en fælles henvendelse anmodet om, at lovforslaget ændres således, at afgiften på chokolade- og sukkervarer nedsættes.

Organisationerne anfører, at de andre EF-lande ikke har en tilsvarende afgift, og at der som følge af medlemskab af EF dels vil ske en forhøjelse af råvarepriserne fra 1. februar 1973 på grund af antagelsen af EF's landbrugsordninger, dels en skærpelse af konkurrencen, fordi grænsen for rejsendes told- og afgiftsfri indførsel af varer fra EF forhøjes fra de nuværende 350 kr. til 950 kr.

Det er i henvendelsen anført, at den udvidede grænsehandel giver store problemer for chokolade- og sukkervareindustrien, og

at der til departementet for told- og forbrugsafgifter er fremsendt materiale til belysning heraf.

Hertil bemærkes:

Det er ifølge sagens natur vanskeligt eller umuligt at fremskaffe en egentlig dokumentation for, at rejsendes adgang til at indføre chokolade- og sukkervarer afgiftsfrit medfører en formindskelse af salget i grænseegnene. Det for departementet forelagte materiale peger imidlertid på, at dette er tilfældet. Det må antages, at den forestående lempelse i bestemmelserne om rejsegods vil medføre en yderligere formindskelse af salget navnlig i grænseegnene.

Man henviser i øvrigt til kommentaren til bilag 22.

Bilag 22.

SUKKERVARE- & CHOKOLADEARBEJDERNES
FORBUND
BRANCHEFORENINGEN
FOR DANSKE SUKKERVARE-, MARCIPAN-
OG CHOKOLADEFABRIKKER

Vedrørende lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 139 af 1. april 1971.

Nærværende skrivelse fremkommer i anledning af forslag til lov om ændringer af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter (ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber), hvis § 6 indfører nye undtagelser fra afgiftspligten.

Vi kan ikke undlade at gentage, hvad vi tidligere mangfoldige gange har anført, at specielle begrænsninger fra tid til anden af det afgiftspligtige område er en u hensigtsmæssig og uretfærdig fremgangsmåde i forhold til en generel nedsættelse af den i sin eksistens og størrelse enestående danske punktafgift på vor branches produkter.

I en motiveret skrivelse af 8. februar 1972 til finansministeren ansøgte vi med henblik på Danmarks forventede indtræden i EF om en total-aftrapning af 6 kr.s-afgiften i løbet af overgangsperioden, således at afgiften var nedbragt til 0 pr. 1. januar 1978.

Nu hvor Danmarks indtræden i EF er en kendsgerning, kan vi derfor isoleret betragtet ikke have indvendinger mod de foreslåede afgiftsfritagelser, men vi kan ikke kraftigt nok udtrykke vor mangel på forståelse af, at det fremsatte lovforslag ikke indeholder bestemmelser om *total-aftrapning af chokolade- og sukkervareafgiften som sådan.*

En total aftrapning er på lidt længere sigt ganske enkelt uden overdivelse en *nødvendig forudsætning for bevarelsen i EF af den danske chokolade- og sukkervareindustri og dens mellem 3 og 4.000 arbejdspladser, arbejdspladser, som tilmed erfaringsmæssigt er relativt stabile over for konjunktursvingninger.*

Afgiftens bortfald er nemlig en uomgæn-

gelig forudsætning for den *ligestilling med de konkurrerende — ofte mange gange større — virksomheder i de øvrige EF-lande, uden hvilken ligestilling i vilkår vor industri (og dansk industri som helhed) ikke vil være konkurrencedygtig.*

Vor branche har i mange år været hæmmet i sin udvikling af forhold, som har stillet os betydeligt ringere end konkurrerende udenlandske virksomheder. Dette beklagelige faktum har fået *akut* karakter ved vor tilslutning til EF. Må vi pege på følgende kendsgerninger:

1) Først og fremmest *den enestående høje afgift p. t. 6 kr. pr. kg.* En sådan punktafgift findes overhovedet ikke i EF. Betydningen heraf har været enorm, hvilket kan illustreres med følgende enkle eksempel: Hvis man forestiller sig en dansk og en tysk fabrik med lige store omsætninger i forbrugerkroner, vil den tyske fabrik være dobbelt så stor som den danske, fordi *halvdelen af den danske fabriks omsætning er punktafgift.* Det siger sig selv, hvad det har betydet for dansk chokolade- og sukkervareindustri, f. eks. med hensyn til investeringsmuligheder i rationalisering, udvidelser osv., og i øgede udgifter til for eksporten nødvendige special-pakningsstørrelser og-emballage, specielt maskinudstyr osv.

2) De danske todsatser for branchens produkter er langt lavere end de satser, som møder vor eksport til EF-landene. Det vil *nu* sige, at nedtrapningen tillader import til Danmark fra det øvrige EF langt tidligere end vi får praktisk mulighed for at kompensere med eksport til EF.

3) Generelt henhører chokolade- og suk-

kervarer i EF under levnedsmiddelsektoren, hvor disse produkter i Danmark betragtes som nydelsesmidler, et forhold som generelt har været os til stor gene.

4) Branchens vigtigste råvarer har i det sidste års tid vist betydelige *stigninger i priserne*. Det gælder mandler og kærner, og det gælder ikke mindst kakaobønner og -smør. Det bør her nævnes, at seriøse forhandlinger har stået på i længere tid mellem verdens forbrugere og producenter (u-lande) af kakaobønner med sigte på at sikre u-landene minimumspriser for kakaobønner. De minima, som har været nævnt, ligger meget højt set i relation til de sidste 10 års priser. Det spørgsmål kan vel i øvrigt med rette rejses, om ikke Danmark også af hensyn til u-landene bør afstå fra chokoladefgiften, som har virket så hæmmende på dansk import af *kakaobønner, at det danske forbrug af denne branchens vigtigste råvare er mindre end før sidste verdenskrig*.

På konferencen, som finder sted for øjeblikket i Genève, har u-landene igen anmodet regeringen om at borttage told og afgifter fra kakaobønner for at hjælpe dem. Denne appel er gennem årene rettet mange gange gennem FAO, men ingen dansk regering har taget notits af den. Hvis Danmark skal have en god samvittighed i denne henseende, må afgiften nedtrappes nu og tages helt væk senere.

5) Specielt må nævnes de råvarer, som hidrører fra *landbruget*. Omend vi naturligt ønsker så billige råvarer som muligt, har vor branche for nylig loyalt medvirket til, at dansk glycoseindustri får ligestilling med den konkurrerende i EF. Dette betyder indførelse af et fast element pr. 1. februar 1973 på 4 regningsenheder = *30 øre pr. kg. Hertil kommer 16,6 øre pr. kg.*, som følge af at den hidtidige EF-eksportrestitution bortfalder.

Med hensyn til *sukker*, hvoraf vor industri

formentlig er landets største aftager med ca. 30.000 tons om året, har vi netop fået meddelelse om (alene ministerrådets godkendelse mangler endnu), at vi fra 1. februar 1973 skal betale EF-pris, hvilket betyder en prisstigning på op mod 50 øre pr. kg sukker i forhold til dagsprisen, og *en stigning på op mod 1 kr. pr. kg sukker* i forhold til den sukkerpris, hvorpå vor branches kalkuler for 1972 bygges.

Vi må i øvrigt skarpt beklage, at vi som storaftagere ikke er blevet rådspurgt, før man har fraveget den naturlige optrappingsordning, som f. eks. England har opnået.

Mælk og mælkepulver.

For disse 2 for os meget vigtige råvarer bliver der som bekendt også tale om store prisstigninger.

6) Vi får i EF told på tidligere toldfrie råvarer og maskiner.

7) Alt andet lige vil de under pkt. 4), 5) og 6) nævnte kendsgerninger nødvendiggøre investeringer på mange millioner kroner til bl. a. nye støbeforme og emballager. For det første fordi de af pkt. 4), 5) og 6) følgende fordyrelser ikke kan kompenseres ved vægtnedsættelser, idet grænsen for hvor lidt vi kan støbe i de foreliggende forme er nået. For det andet fordi EF-direktiverne for chokolade- og sukkervarer foreskriver *faste vægte*, faste regler for varesammensætning og deklarationspligt på emballagen.

Det er vort håb, at vi har gjort det helt klart, at dansk chokolade- og sukkervareindustri eksistens nu er afhængig af, at *afgiften bortfalder* i takt med overgangsperioden, og vi foreslår, at *aftapningen begynder ved vor indtræden i EF med 2 kr. pr. kg.*

Vi ønsker gerne lejlighed til at møde personligt for udvalget.

Sukkervare- og Chokoladearbejdernes
Forbund

Mogens Andersen,
formand.

Brancheforeningen for danske Sukkervare-,
Marcipan- og Chokoladefabriker

E. Friis-Mikkelsen,
formand.

Bilag 23.

Finansministerens bemærkninger til bilag 22.

Brancheforeningen for Danske Sukkervare-, Marzipan- og Chokoladefabriker og Sukkervare- og Chokoladearbejdernes Forbund har i en fælles henvendelse anmodet om, at lovforslagets § 6 ændres således, at afgiften på chokolade- og sukkervarer nedsættes med 2 kr. pr. kg pr. 1. januar 1973 og afvikles inden udgangen af 1977. Brancheforeningen har uddybet sine synspunkter i en supplerende henvendelse (bilag 2). Det er anført, at det for at bevare industrien og dens 3-4.000 arbejdspladser er nødvendigt at nedtrappe afgiften, fordi en tilsvarende afgift på chokolade- og sukkervarer ikke eksisterer i andre lande i EF. Det anføres, at ca. halvdelen af en dansk chokoladefabriks omsætning regnet i forbruger-kroner er punkt-afgift, medens en tysk fabrik med samme omsætning ville have en produktion, der var dobbelt så stor som den danske fabriks. Dette medfører forringede muligheder for investering, rationalisering m. v. Endvidere anføres det, at de danske toldsats for branchens produkter er betydeligt lavere end de tyske toldsats, og at dette medfører, at toldaftrapningen hurtigere bliver til fordel for Tyskland end for Danmark. Branchens vigtigste råvarer, især mandler, kerner, kakaobønner og kakaosmør, har de sidste år været ude for betydelige prisstigninger, og der ventes yderligere prisstigninger. Det anføres endvidere, at medlemskabet af EF fører til meget betydelige prisstigninger på sukker, glucose, mælk og mælkepulver. Medlemskab af EF medfører endvidere, at tidligere toldfri råvarer og maskiner nu bliver toldpligtige.

Branchen er af den opfattelse, at „runde priser“ er et meget væsentligt element i afsætningen af branchens varer, hvorfor man ligesom tidligere vil forsøge at kompensere stigende udgifter ved nedsættelse af de enkelte varers vægt. Dette vil efter brancheforeningens opfattelse medføre en nedgang i proventet til staten på ca. 50 mill. kr. Sam-

tidig anfører branchen, at det ikke er teknisk muligt at sætte vægten ned uden betydelige investeringer i nye forme, og at der ydermere foreligger et EF-direktiv, der bl. a. påbyder anvendelsen af faste vægte. Ifølge foreningens beregninger skal chokoladefgiften nedsættes med 1,91 kr. pr. kg, såfremt priser og vægte på varerne skal kunne opretholdes uændret.

Hertil bemærkes:

Den danske punktafgift på chokolade- og sukkervarer udgør 6 kr. pr. kg. Der bliver pålagt moms af varens pris inklusive punkt-afgiften. Af en almindelig plade chokolade på 35-80 gram udgør punktafgiften ca. 21 pct. af varens detailsalgspris. Fyldt chokolade er normalt dyrere, og dermed udgør punktafgiften en mindre andel af detailsalgsprisen, ca. 15-17 pct. Den nuværende danske told på chokolade- og sukkervarer er 15 pct. af værdien, dog mindst 45 øre pr. kg. EF's told på de almindelige chokolade- og sukkervarer er 12-13 pct. Hertil kommer en variabel afgift, der skal kompensere forskellen mellem høje råvarepriser i EF og lave verdensmarkedspriser.

Antagelse af EF's landbrugsordninger pr. 1. februar 1973 medfører en væsentlig prisforhøjelse på visse vigtige råvarer for den danske chokolade- og sukkervareindustri, men samtidig opkræves den variable afgift ikke ved dansk eksport til EF. Dette medfører, at den danske chokoladeindustri i overgangsperioden ikke bliver ringere stillet end de øvrige EF-landes industri.

Brancheforeningen har anført de prisstigninger, der forventes fremover for danske landbrugsvarer og for importerede varer. Det er ikke sikkert, at prisstigningerne bliver helt så høje som af foreningen påregnet. Om betydningen af sådanne prisstigninger kan bemærkes, at producenter i de øvrige EF-lande må betale tilsvarende priser for deres råvarer. Ved eksport til lande uden for EF

kan der opnås godtgørelse for det højere EF-råvareprisniveau.

En væsentlig del af branchens maskiner kommer så vidt ses fra EF og tidligere EFTA-lande. Såfremt sådanne maskiner tidligere har kunnet importeres toldfrit, vil de sandsynligvis også fremover være toldfri.

Den væsentligste råvare i chokoladefabrikation, kakaobønner, forbliver toldfri i henhold til tiltrædelsestraktatens artikel 109, og hele importen af kakaosmør kommer fra Holland, hvorfor også denne råvare fortsat vil være toldfri.

Der er i EF ikke vedtaget et direktiv om chokolade- og sukkervarer, men der foreligger et udkast, der endnu ikke er opnået enighed om. Direktivudkastet foreskriver faste vægte, men dog kun for varer med en vægt over 85 g. En stor del af den danske

chokoladeproduktion ligger under denne vægtgrænse.

Man er enig med brancheforeningen i, at de kommende højere priser på branchens varer vil medføre en nedgang i det solgte kvantum og dermed et provenutab for statskassen, der dog formentlig vil være mindre end det af foreningen anførte beløb på 50 mill. kr.

Provenuet af chokolade- og sukkervareafgiften er for finansåret 1972-73 anslået til 290 mill. kr. En nedsættelse af afgiften med de foreslåede 2 kr. vil således med uændret omsætning medføre et provenutab på ca. 95 mill. kr. En forbrugsstigning som følge af en eventuel nedsættelse af afgiften vil formindske provenutabet, ligesom incitamentet til import fra Tyskland, der ikke har en tilsvarende afgift, vil blive formindsket.

Bilag 24.**TOBAKSHANDLERNES LANDSFORENING.**

Den 1. november 1972.

Tobakshandlernes Landsforening er blevet gjort bekendt med den henvendelse, vinbranchen i skrivelse af 17. oktober d. å. har rettet til udvalget vedrørende spørgsmålet om en væsentlig reduktion af afgiften på al bordvin og hedvin, i hvert fald på mindst halvdelen.

Under henvisning hertil skal foreningen oplyse, at tobaksdetailhandelen er ganske enig i de argumenter, der er anført i vinbranchens fælleshenvendelse.

Foreningen skal for sit vedkommende især betone, at såfremt der ikke finder en betydelig reduktion sted af afgiften på al bordvin og hedvin, er der ingen tvivl om, at en væsentlig del af det indenlandske forbrug vil blive dækket ved enkeltpersoners indkøb i Tyskland, hvorved den danske stat vil blive

unddraget tilsvarende afgiftsbeløb, hvortil kommer, at det forringede indenlandske salg vil medføre en yderligere formindsket skatteydelse fra de danske tobakshandlere, som ikke har nogen mulighed for at konkurrere med de tyske vinpriser.

Når foreningens medlemmer i forvejen kæmper med store vanskeligheder, der har medført, at et ikke ubetydeligt antal tobaksdetailhandlere har måttet ophøre med deres forretninger, er vi ikke i tvivl om, at såfremt vinbranchens henvendelse ikke medfører en betragtelig reduktion af vinafgifterne, vil dette betyde så forringede vilkår for tobaksdetailbranchens udøvere, at der vil finde et ophør sted af disses forretninger i et hidtil ukendt omfang.

P. f. v.

Hans Nielsen,
formand.

Til folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg.

Bilag 25.**Finansministerens bemærkninger til bilag 24.**

Tobakshandlernes Landsforening anfører, at tobaksdetailhandelen er ganske enig i de argumenter, der er anført i vinbranchens fælleshenvendelse (jfr. bilag 26). Landsforeningen fremhæver, at en væsentlig del af det indenlandske vinforbrug uden en betydelig afgiftsnedsættelse vil blive dækket ved enkeltpersoners indkøb i Tyskland, hvil-

ket vil medføre så forringede vilkår for tobaksdetailbranchens udøvere, at der vil finde et ophør sted af disse forretninger i et hidtil ukendt omfang.

Hertil bemærkes:

Der henvises til besvarelsen ad bilag 26.

Bilag 26.

VINBRANCHENS ORGANISATIONER

Vinbranchen må på det dybeste beklage, at man i det fremsatte lovforslag om afgiftsændringer for vin, foranlediget af Danmarks indtræden i EF, har indskrænket sig til at foreslå den diskriminerende afgift på vin indført på flaske, fjernet, medens man ikke foreslår ændring af afgiften for vin indført på fad, som dækker den alt overvejende del af forbruget.

Vi må for at undgå helt uoverskuelige skader og konsekvenser anse det for uomgængeligt nødvendigt, at der gennemføres en væsentlig reduktion af afgiften på al bordvin og hedvin, i hvert fald på *mindst halvdelen*.

Til begrundelse af dette vort standpunkt skal følgende anføres:

Som følge af at der i Tyskland ikke er punktafgifter på bordvin, og at punktafgifter på hedvin og mousserende vin er væsentlig lavere end i Danmark, ligesom moms på vin i Tyskland kun er 11 pct. mod vore 15 pct., er vin betydeligt billigere i Tyskland end i Danmark.

Den store spændvidde har hidtil kunnet opretholdes, idet vi ikke alene har haft en 3-døgns spærreregulering for afgiftsfri indførsel af vin og spiritus som rejsegods, men at der kun måtte medtages 1 liter vin og $\frac{3}{4}$ liter spiritus.

Ved Danmarks indtræden i EF har man kun opnået en overgangsdispensation fra EF's generelle rejsegodsdirektiv for så vidt angår spiritus, derimod ikke for vin som værende en landbrugsvarer.

Danmark er herefter tvunget til ved sin indtræden pr. 1. januar 1973 at tillade afgiftsfri indførsel ved *hver* grænsepassage af:
3 liter = 4 helflasker bordvin
og 3 liter = 4 helflasker hedvin eller mousserende vin (herunder champagne), ligesom maksimum for indkøb forhøjes fra 350 kr. til 950 kr.

Belært af erfaringer fra tiden før 3-døgns reglens indførelse, erfaringer som departementet for told- og forbrugsafgifter kan tale med om, kan der ikke herske nogen fornuftig tvivl om, at dette rejsegodsdirektiv vil blive benyttet, i adskillige tilfælde endog udnyttet, i hidtil ukendt omfang, såfremt den eksisterende — i afgifterne begrundede — store prisforskel opretholdes.

På basis af en detailprisliste fra et større tysk vinfirma med udsalg bl. a. i Flensborg har vi foretaget en sammenligning af priserne for gængse varer i Danmark og Tyskland (omregningskurs 1 DM = 2,16 kr.).

1. Billig spansk eller portugisisk rødvin:

4 flasker a 9,95 kr.	39,80 kr.
4 flasker a DM 2.20 = DM 8.80.	19,00 -
	<hr/>
Besparelse ...	20,80 kr.

Besparelse på 4 flasker bliver for andre varekategorier:

2. Billig tysk hvidvin:

Dansk pris 11,00 kr. Tysk pris DM 2.20.	Besparelse ...	25,00 kr.
---	----------------	-----------

3. Bordeaux 1967:

Dansk pris 30,00 kr. Tysk pris DM 9.20.	Besparelse ...	40,50 kr.
---	----------------	-----------

4. *Portvin, Sherry:*
 Dansk pris 25,00 kr. Tysk pris DM 7.30. Besparelse... 36,90 kr.

5. *Champagne:*
 Dansk pris 80,00 kr. Tysk pris DM 25.70. Besparelse... 98,00 kr.

Det vil heraf ses, at f. eks. 5 personer i en bil ved en enkelt grænsepassage på vinindkøb alene kan spare alternativt:

A.	4 flasker billig hvidvin 5 × 25,00 kr.....	125,00 kr.
	4 flasker hedvin 5 × 36,90 kr.....	184,50 -
		309,50 kr.
B.	4 flasker Bordeaux 5 × 40,50 kr.....	202,50 kr.
	4 flasker hedvin 5 × 36,90 kr.....	184,50 -
		387,00 kr.
C.	4 flasker Bordeaux 5 × 40,50 kr.....	202,50 kr.
	4 flasker Champagne 5 × 98,00 kr.....	490,00 -
		692,50 kr.

Disse taleksempler viser en sådan besparelse, at det må anses for helt givet, at indkøbsture vil blive etableret i stor målestok. Der vil selv for ret fjernboende være en betydelig besparelse ved inddækning af det almindelige forbrug gennem indkøbsture over grænsen, og det synes umiddelbart indlysende, at indkøb af større kvanta til festligheder i stor stil vil blive forlagt til Tyskland.

Der foretages ingen afstempling ved grænsen, hvorfor det er særdeles let for de samme personer samme dag at foretage mere end én indkøbstur over grænsen, og den fra før 3-døgn reglens indførelse kendte trafik med afsendelse af busser a 50-60 personer udelukkende i indkøbsejemed må forventes at blomstre op igen i hidtil ukendt omfang.

Uanset at den særlige rejsegodsregel kun sigter på varer til eget forbrug, skal der næppe megen fantasi til for at kunne forestille sig en kommende illegal handel mand og mand imellem.

For at undgå stor skade for dansk vinhandel, såvel engros som detail, unødvendigt tab af valuta og afgiftstab for statskassen, er det derfor tvingende nødvendigt i størst muligt omfang at forhindre, at en betydelig del af den indenlandske handel forlægges til Tyskland.

Dette kan alene ske ved en afgiftsnedsættelse, hvorved de danske og tyske priser nærmer sig hinanden.

Statens provenutab pr. manglende solgt flaske i indlandet vil udgøre:

1.-2. *Billig rød- og hvidvin:*

Vinafgift 6,00 kr. + told 1,10 kr. = 7,10 kr. pr. liter.

pr. flaske a 72 cl.....	5,11 kr.
Moms 3/23 af 10,50 kr. (gennemsnitspris).....	1,37 -
	6,48 kr.

3. *Bordeaux:*

Vinafgift og told som ovenfor pr. flaske a 72 cl.....	5,11 kr.
Moms 3/23 af 30,00 kr.....	3,91 -
	9,02 kr.

4. *Hedvin:*

Vinafgift 11,60 kr. + told 0,65 kr. = 12,25 kr. pr. liter.

pr. flaske a 72 cl.....	8,83 kr.
Moms 3/23 af 25,00 kr.....	3,26 -
	12,09 kr.

5. *Champagne:*

Vinafgift 42,00 kr. + told 2,00 kr. = 44,00 kr. pr. liter.

pr. flaske a 75 cl.	33,00 kr.
Moms 3/23 af 80,00 kr.	10,43 -
	<u>43,43 kr.</u>

Overføres disse tal for enkelte flasker til foran anførte eksempler for 5 personers indkøbsrejse, bliver statens direkte provenutab:

A. 4 flasker billig rød- eller hvidvin a 6,48 kr.	25,92 kr.
4 flasker hedvin a 12,09 kr.	48,36 -
Pro persona	<u>74,28 kr.</u>
For 5 personer	<u>371,40 kr.</u>
B. 4 flasker Bordeaux a 9,02 kr.	36,08 kr.
4 flasker hedvin a 12,09 kr.	48,36 -
Pro persona	<u>84,44 kr.</u>
For 5 personer	<u>422,20 kr.</u>
C. 4 flasker Bordeaux a 9,02 kr.	36,08 kr.
4 flasker Champagne a 43,43 kr.	173,72 -
Pro persona	<u>209,80 kr.</u>
For 5 personer	<u>1.049,00 kr.</u>

Den af os foreslåede halvering af vinafgiften vil naturligvis *isoleret set* medføre et provenutab for statskassen på ca. 125 mill. kr. årligt, men spørgsmålet må *rettelig bedømmes i sammenhæng* med, hvad staten må påregne at gå glip af ved opretholdelse af vore nuværende høje vinafgifter.

Når det ovenfor er nævnt, at en nedsættelse af vinafgifterne til det halve vil medføre et provenutab på ca. 125 mill. kr. er dette kun under forudsætning af et uændret indenlandsk vinsalg, hvilken forudsætning ganske givet ikke holder stik, når den kommende betydelige told- og afgiftsfri indførsel bliver en realitet fra 1. januar 1973. Den forøgede omsætning, som en nedsættelse af vinafgifterne givetvis vil medføre, vil også betyde, at provenutabet formindskes til en helt anden størrelsesorden. I betragtning må også tages et påregneligt tab af indkomstskat gennem forringet skatteevne hos landets vinhandlere, købmænd og restauratører gennem den usvigeligt sikkert kommende nedgang i omsætningen, såfremt afgifterne ikke nedsættes væsentligt.

II. *Champagne og anden mousserende vin.*

Når vi ovenfor er gået ind for en nedsættelse af afgifterne på bordvin og hedvin, henstiller vi en endnu større nedsættelse for mousserende vin, herunder champagne.

Vinbranchen har gennem adskillige år anmodet om en nedsættelse af den eksorbitant høje afgift på importeret mousserende vin, men er stadig stødt på den fra gamle tider nedarvede forestilling, at en bordvin, der perler eller skummer, straks derved er en luksusvare, der derfor også er belagt med en urimelig høj afgift: Told 2 kr. og afgift 42 kr. pr. liter. (Den samlede beskatning er i Tyskland DM 2,00 pr. liter!).

For at hindre at næsten alt køb af denne vare sker som rejsegods, henstiller vi, at afgiften nedsættes til *15 kr.* På baggrund af de sidste års meget beskedne salg vil denne nedsættelse næppe medføre noget provenutab, idet salget må forventes at stige meget stærkt.

For så vidt angår anden mousserende vin er der for mousserende vin aftappet her i landet sket næsten en fordobling, idet afgiften, der i dag er 6 kr. pr. liter, foreslås forhøjet til *11,60 kr.* Vi henstiller her, at afgiften *ikke forhøjes*, men fastholdes på det nuværende niveau både for mousserende vin indført på flaske og her aftappet.

III. *Frugtvin.*

Det må være klart, at der ved en nedsættelse af vinafgifterne samtidig må ske en tilsvarende procentuel nedsættelse af afgifterne på dansk frugtvin, da der ellers vil

blive tale om, at frugtvinen vil blive beskattet højere end udenlandsk vin, hvilket ville være en oplagt diskrimination af en dansk industri.

Vi ved, at folketingsudvalgene meget ofte bestormes med anmodninger om at undgå forhøjelser eller opnå nedsættelser af afgifter, men vi beder udvalget forstå, at den situation, som vi har forsøgt at redegøre for, virkelig vil blive meget alvorlig for den samlede vinbranche og for købmænd, tobakshandlere og restauratører.

Herudover vil der ved en fastholden af de nugældende afgifter komme et betydeligt provenutab i skatter og afgifter, medens tyske handlende vil få den handel, som vi her i landet mister.

Under hensyn til sagens alvor anmoder vi om at få lejlighed til ved et foretræde for udvalget yderligere at kunne tydeliggøre og begrunde denne vor meget indtrængende henvendelse.

København, den 17. oktober 1972.

Vinhandlerforeningen for Danmark.

Sigurd Müller,
formand.

Vin-Sectionen.

Bjørn Engel,
formand.

Vinhandlerforeningen af 1953.

H. Münchow,
formand.

Unionen af større vinimportører.

W. Reinhard,
formand.

Foreningen af Frugtvinsfabrikanter i Danmark.

W. Reinhard,
formand.

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

Bilag 27.

Finansministerens bemærkninger til bilag 26.

Vinbranchens organisationer henstiller, at afgiften på vin nedsættes med mindst 50 pct. Branchen anfører, at vin er betydeligt billigere i Tyskland, som ikke har afgift på almindelig bordvin og kun en meget lav afgift på hedvin og mousserende vin. Endvidere er moms i Tyskland kun 11 pct. mod den danske moms på 15 pct. Branchen frygter, at der fra 1. januar 1973 vil ske en betydelig privat import af vin i form af rejsegods, idet Danmark fra dette tidspunkt skal antage EF's rejsegodsregler for så vidt angår vin. Dette indebærer, at den nugældende 3-døgn regel må afskaffes, og samtidig forhøjes de vinmængder, en rejsende told- og afgiftsfrit må medtage, til 4 flasker hedvin eller mousserende vin og 4 flasker almindelig bordvin. Ifølge udregninger foretaget af branchen vil besparelsen for en person, der medtager dette kvantum fra Tyskland, variere fra ca. 58 kr. til ca. 139 kr.

Branchen anfører endvidere, at en halvering af afgiftssatserne ikke vil føre til en halvering af det afgiftsprovener, der kan forventes uden afgiftsnedsættelse. Dels fordi indkøbsrejser til Tyskland vil medføre et

provenutab, dels fordi en nedsættelse af afgiftsniveauet for vin vil medføre et øget vinforbrug og dermed modvirke nedgangen i statens afgiftsprovener.

Branchen henstiller endvidere, at afgift på dansk produceret frugtvin nedsættes tilsvarende, og at afgift på champagne nedsættes fra 42 kr. til 15 kr., samt at afgiften af vin, der er gjort mousserende på anden måde end efter champagnemetoden, fortsat beskattes med 6 kr. pr. liter.

Hertil bemærkes:

En sammenligning af vinpriser ud fra priskataloger er vanskelig. Vine, der er opført under samme distriktsbetegnelse og årgangsangivelse, kan ofte være forskellige i kvalitet smag, bouquet m. v. og som følge deraf også differere betydeligt i pris.

Ud fra her foreliggende oplysninger om gældende detailpriser i Nordtyskland og Danmark er der grund til at antage, at der kan opnås besparelser af den størrelsesorden, som branchen anfører, ved at købe vin i den tyske detailhandel fremfor hos danske detailhandlere.

Bilag 28.

VIN- & SPIRITUS SÆLGEREN AF 1972

Den 19. oktober 1972

På baggrund af regeringens planer om at fremsætte et lovforslag vedrørende ændring af vinafgifterne, må vi gøre opmærksom på, at dette under ingen omstændigheder kan siges at være i overensstemmelse med, hvad vinbranchens og vort erhvervs medlemmer kunne vente af en indtræden i EF, hvorfor vi tillader os at udtrykke vor skarpeste protest.

Vor EF-nabo mod syd kender praktisk

talt ikke til afgifter på vin, hvorfor det må befrygtes, at salget i store dele af landet vil gå i stå. Dette er uheldigt for statskassen, men det er en katastrofe for vinbranchen og detailhandelen som helhed og for vore medlemmer i særdeleshed.

Vi henstiller til udvalget om at overveje vor protest meget nøje, idet vi som minimum havde forventet en halvering af disse punktafgifter pr. 1. januar 1973.

Med højagtelse

Foreningen Vin- og Spiritus Sælgeren.

Axel Unger,
formand.

Erik Troels-Smith A/S.
Salgschef.

Til folketingets udvalg vedr. vinafgiften.

Bilag 29.**Finansministerens bemærkninger til bilag 28.**

Foreningen Vin- og Spiritus Sælgeren af 1972 henstiller, at vinafgifterne nedsættes til mindst det halve. Foreningen anfører, at vinsalget i modsat fald i store dele af landet vil gå i stå som følge af indkøb af afgiftsfri varer i Tyskland.

Hertil bemærkes:

Der henvises til besvarelsen ad bilag 26.